HIZIRLA KIRK SAAT

ŞİİRLER III

YAZARIN ÖBÜR ESERLERİ
(DİRİLİŞ YAYINLARI'ndan)

Şiir:

ŞİİRLER I	Monna Rosa
ŞİİRLER II	Şahdamar/ Körfez/ Sesler
ŞİİRLER III	Hızırla Kırk Saat
ŞİİRLER IV	Taha'nın Kitabı/Gül Muştusu
ŞİİRLER V	Zamana Adanmış Sözler
ŞİİRLER VI	Ayinler/Çeşmeler
ŞİİRLER VII	Leylâ ile Mecnun
ŞİİRLER VIII	Ateş Dansı
ŞİİRLER IX	Alınyazısı Saati
GÜNDOĞMADAN	(Şiirlerin Toplu Basımı)

Hikâye:

HİKÂYELER-I	Meydan Ortaya Çıktığında
HİKÂYELER-II	Portreler

Piyes:

PİYESLER-I • ARMAĞAN

Çeviri Şiiri:

BATI ŞİİRLERİNDEN • İSLÂMIN ŞİİR ANITLARINDAN

Düşünce:

RUHUN DİRİLİŞİ • KIYAMET AŞISI • ÇAĞ VE İLHAM I-II-III-IV • İSLÂM TOPLUMUNUN EKONOMİK STRÜKTÜRÜ • DİRİLİŞİN ÇEVRESİNDE • İSLÂM• İSLÂMIN DİRİLİŞİ • DİRİLİŞ NESLİNİN ÂMENTÜSÜ • İNSANLIĞIN DİRİLİŞİ • YİTİK CENNET • GÜNDÖNÜMÜ • MAKAMDA • DİRİLİŞ MUŞTUSU • DÜŞÜNCELER I-II • FİZİKÖTESİ AÇISINDAN UFUKLAR VE DAHA ÖTESİ I-II-III • YAPI TAŞLARI VE KADERİMİZİN ÇAĞRISI I-II • UNUTUŞ VE HATIRLAYIŞ • VAROLMA SAVAŞI • ÇAĞDAŞ BATI DÜŞÜNCESİNDEN • SAMANYOLUNDA ZİYAFET

Deneme:

EDEBİYAT YAZILARI-I	Medeniyetin Rüyası Rüyanın Medeniyeti Şiir
EDEBİYAT YAZILARI-II	Dişimizin Zarı
EDEBİYAT YAZILARI-III	Eğik Ehramlar

İnceleme:

YUNUS EMRE • MEHMED ÂKİF • MEVLÂNA

Günlük Yazılar:

FARKLAR • SÜTUN • SÛR • GÜN SAATİ

SÖYLEYİŞLER

Röportaj:

TARİHİN YOL AĞZINDA

Konferans:

ÇIKIŞ YOLU-I Ülkemizin Geleceği

Meydan konuşması:

ÇIKIŞ YOLU-II	Medeniyetimizin Dirilişi
ÇIKIŞ YOLU-III	Kutlu Millet Gerçeği

SEZAİ KARAKOÇ

HIZIRLA KIRK SAAT

ŞİİRLER IV

11. baskı

DİRİLİŞ YAYINLARI
Nuruosmaniye Cd. Derin Han, No:8/1
34410 Cağaloğlu-İstanbul Tel: (0212) 519 04 57
Posta Çeki No: 348155
www.dirilisyayinlari.gen.tr

Diriliş Yayınları : 4

Birinci Baskı : 1967
İkinci Baskı : 1969
Üçüncü Baskı : 1974
Dördüncü Baskı : 1978
Beşinci Baskı : 1982
Altıncı Baskı : 1989
Yedinci Baskı : 1995
Sekizinci Baskı : 1998
Dokuzuncu Baskı : 2000
Onuncu Baskı : 2008

BU KİTAP

Bu kitabı oluşturan şiirler, 1967 yılı Mayıs–Haziran aylarında yazılmış ve doğrudan kitap olarak yayınlanmıştır. Kitabın bütün baskıları Diriliş Yayını olmakla birlikte, sadece ikinci baskı, Fatih Yayınevince yapılmıştır. 31. Bölüm'deki **Batı Korosu**'nun (aslı fransızca) çevirisi **Edebiyat Yazıları III – Eğik Ehramlar** isimli eserimizde bulunmaktadır.

© Diriliş Yayınları. BU KİTAP DAHİL BÜTÜN ESERLERİMİZİN TÜM YAYIN HAKLARI SAKLIDIR (Değerlendirme amacıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmadan, hiçbir surette alınamaz, çoğaltılamaz, çevirisi yapılamaz, radyo, TV'lerde okunamaz, kaset ve CD'lere aktarılamaz, Internet dosyası açılamaz).

Dizgi-İç Düzen: Sembol 532 51 79
Baskı-Cilt: Bayrak Matbaacılık
Davutpaşa Cad: No:14/2 Topkapı-İstanbul
İstanbul- Şubat 2012

HIZIRLA KIRK SAAT

1.

Bu çok sağlam surlu şehirden de geçtim
Beni yalnız yarasalar tanıdı
Az kalsın bir bağ bekçisi beni yakalayacaktı
Adım hırsıza da çıkacaktı
Her evde kutsal kitaplar asılıydı
Okuyan kimseyi göremedim
Okusa da anlayanı görmedim
Kanunlarını kağıtlara yazmışlar
Benim anılarım gibi
Taşa kayaya su çizgisine
Gök kıyısına çiçek duvarına değil
Kedi yavrularından başka
— O da gözleri açılmamış olanlardan başka —
El uzatmaya değer
Soluk alır bir nesne bulamadım
Bir gün daha öldü
Ey batıdaki mağaralar
Beni afyonunuz bağlasaydı da
Uyusaydım
Bu katı bu sert kente gelmeseydim
Bir kaç eski ölünün kemiğini fosforladım
Işıklarını arttırdım bin yıl sonraki çocuklar için
Yaşlı bir adamın şapkasını düşürdüm
Karpuz kopardım
Dağdan taş yuvarladım

ŞİİRLER III

Irmakta yıkandım
Ölümsüz çamaşırlar giyindim
Çivi yazısıyla yazılmış bir taşa oturdum
Yanımdan tak kuran işçiler ve turistler geçti
Çok eski bir şairin (ben miyim yoksa)
Taktım aklıma şöyle bir dörtlüğünü:
"Giydiklerin öyle ölümsüz büzülmüş ki
Seni bir bardakta kaynayan
Âbıhayat sandım
Elim uzandığı yerde kaldı"

Şimdi ayı bekliyorum
Ay doğunca onu yerime gözcü bırakacağım

Aradığım bu ülkede de yok

Taşlar hâtıra yazılamayacak kadar
Fazla kararmış

2.

Ey yeşil sarıklı ulu hocalar bunu bana öğretmediniz
Bu kesik dansa karşı bana bir şey öğretmediniz
Kadının üstün olduğu ama mutlu olamadığı
Günlere geldim bunu bana öğretmediniz
Hükümdarın hükümdarlığı için halka yalvardığı
Ama yine de eşsiz zulümler işlediği vakitlere erdim
Bunu bana söylemediniz
İnsanlar havada uçtu ama yerde öldüler
Bunu bana öğretmediniz
Kardeşim İbrahim bana mermer putları
Nasıl devireceğimi öğretmişti
Ben de gün geçmez ki birini patlatmayayım
Ama siz kâğıttakileri ve kelimelerdekini ve sözlerdekini
nasıl sileceğimi öğretmediniz
Bir kentten daha geçtim
Buğdayları yakıyorlardı
Yedikleri pirinçti
Birbirlerine açılan borular gibi üfürüyorlardı
Sonra birbirlerinden borular gibi çıkıyorlardı
Pirinçler gibi çoğalıyorlardı
Atlarını yalnız atlarını cana yakın buldum
Öpüp çıkıp gittim yelelerini

3.

Bir beni anan doğuran kadınlar kaldı
Çocuklarını kaçırmasın diye al kadınları
Elmalarını ısırdım öfkeyle
Rüzgârına bir çıban tohumu ektim
Böylece iz bıraktım
Benim mirasıma yeryüzünde
Yel çıbanı çıkaranlar konacaklar bilmeden
Benim oğullarım onlardır
Yapraklarımı onlar okuyacaklar
Onlar taşıyacaklar ellerinde
Sayıklayan çiçekleri
Taşıyacaklar yüreklerinde
Tifo beneklerini
Öpüp duran melekleri
Evlenmeyecek olan onlardır
Denizlerin yarasını
İyi eden
Denizlere doktor olan
Onlardır
Savaşlarda şehitlerin
Ölümünü alıp kaçan onlardır

Ey ulular sizin bana öğretmediğinizi
Ben zamandan öğrendim
Kuruyan hurma dalından öğrendim

Damıtılmış petrolden öğrendim
Yavrusunu arayan bir deveden öğrendim
Hapsedilmiş yarı yanık
Sancaklardan öğrendim
Yıkılmış taş kemerlerden öğrendim
Harap handan köprülerden öğrendim

Ey ulular sizin bana öğretmediğinizi
Ben yarılmış aydedeye öğrettim
Delikanlı ateşlere öğrettim
En umutsuz bekârlara öğrettim
Kundaktaki çocuklara öğrettim
Öğrettim fundalara keçilere keçiyollarına

4.

Ben kötülere iyilik saçarım
Bu ceza olur
İyilere iyilik
Kötülere kötülük
Yapacak kadar güçlü ve seraplı olamam
İyi bir kentte
Camide namaz kılan
Omuzları birbirine dayalı
İki müslümanın arasından geçtim fark etmediler
Hutbede imamın sözlerinin arasına tek bir kelime
Karıştırdım tek bir kelime
Bir kaç kişi irkildi
Gerisi susadı susadı
Çıkar çıkmaz çeşmelere koştular
Ama su yabancı ve acı geldi
Çocuklarını görünce o vakit
Dindi iç ırmak yankıları

5.

RAPOR

Ben Hızır... gün... falan saatta... yerde
İnceleme yaptım
Anne suçsuzdu ve öldü
Baba suçsuzdu eski incirler gibi hışırdıyordu
Küçük çocuk suçsuzdu
Bal rengi bir akıl sarasına bağışlandı
Öbürleri suçsuzdu
Çiçeğe yeni durmuşlardı
Suçlu bendim
Geç kalmıştım
Evin kötü düşü balkona ağmıştı
Komşu evlerde ayin başlamamıştı
Kendimi iki yüz yıl insanoğluna görünmemeğe mahkûm ettim
İmza Hızır
Pulsuz
Tarih Çinseddinden Sonra 5000
Şahitler bütün oğullarım

6.

Kağıt endüstrisinde
Müthiş bir gerileyiş tekniği
Papirüs
Mermer
Tuğla
Ceylan derisi
İpek
Kumaş
Odun
Saman
Kepek

7.

Bugün iki çocuğun konuşmasına kulak konuğu oldum
Biri beni öbürüne çiziyordu
Hızır'ın çizgileri derindir diyordu
Su ışıltısıdır karanlıkta gözleri
Sağ kolunun çizgisi parlasa
Tanda bir palmiye gibi
Sol kolu karanlık kış gecesi
Yaşı hep altmış üç
Yüzü yeni gelmiş bir vahiy gibi
Gözlerinin önünde hep Rahman Sûresi canlanır
Kalbi hep Yasin okur
Kulağında ilk âyetlerin depremi
Ben Hızır'ı gördüm kardeşim
Ermişler için topluyordu zeytinleri
Konuşması hint ilâhisi
Ürküntüsü çocuk çilesi
Genellikle dağ havasını taşıyan biri
Yemesi bir gülün dirilişi

8.

Benim konuşmalarım
Çin yazıtları gibi
Çevre benim söylediklerimi kaydeder
Ama kaydetmez kendisine söz söylediğimin sözlerini
Taşların kalb atışlarını duyanlar
Yalnız onlar okur benim söylediklerimi
Kayalar takvim yapraklarımdır benim
Ay kaç kere tanıklık etti
Taşıdığım yoksul kadınlar tabutuna
Çok köle pazarında bulundum
Az kurtarış yapmadım insan satımında
İnsan alımında az göz gezdirmedim
Kaç olta kırdım balık avında
Kaç ip kestim idam sofrasında
Kaç yılı aradan kaydırdım
Takvim hesabında
Kaç kulaç su geçtim
Kurban töreninde
Kaç çocuğu kaçırdım
Kitap sineklerinin
Tılsım salgınından
Ilgım salgımından
Zülküfül bana dedi
Sen su ver ben yemek vereyim
Sen can ver ben kan vereyim

Sen sağı çağır ben şehidi çağırayım
Sen ovaya in ben dağda oturayım
Ne kutlu ortaklıktı o
Zülküfül bana dedi
Yeraltında sesim var
Zülküfül bana dedi
Doğuranlar bendendir
Ana sesi bendendir
Örtülü ödeneğimdir ocak
İn kiraz bahçelerine in
Kirazların yankısını dinle
Denizi kirazlarda ara
Ölümle kirazlar arasında
Köpekle karyola arasında
Bardakla araba arasında
Bir ilgi kur
Mağaralarda çekilen kuralarda
Yamyamın ülküsünde
Kabakulakta
Bile bir bilgi ara

Hızır Hızır, işçi demek
Meleğe öykünen demek

Benim kitabım bu kadardır
Yazıtım kısadır
Anıtım yoktur
Bahar senin öncün
Güz benim artçım
Yaz İsa'nın
Kış Yahya'nın

Bahar yaz güz kış
Ben sen İsa ve Yahya
Bir gülü yetiştirmek için
Yaratılmışız
Şükür Tanrıya

9.

Öldükten sonra insan nasıl dirilecekse
Ölmeden ben öyle dirildim
Kaç eleğimsağma altından geçtim
Çocukken çok gözledim samanyollarını
Yaz akreplerinin bile bakamadan edemedikleri samanyollarını
Kaç kez yedim doğu sabahlarının
Yaz aylarında çatlattığı narlarını narlarını
Gelinler götürülürken perşembe akşamları
Kaç kez yerinde durdurdum güvey atlarını
Baharda çayırlarda yuvarlanırken vakit çobanları
Saatları kıra kıra ilerleyen bengisu zamanı
Cebrail Cebrail bengisu uzmanı
Bir bozkır gibi yaklaşır kuşatır beni
Karanlıkta uzaklarda insan konuşmaları
Andırır cırcır böceklerini
Arada şarap! diye bir ses yükselir
Bir kadeh patlar
Ateş fışkırır çakmak dağlarından
Kurban kokusu yükselir
Gürültüyle geçer kaf kabileleri
Kara incirlerin sütünden sütunundan
Zehirlenen ihtiyar kadınların
Destanını söyler katır çıngırakları
İftar sofrasında açılan gümüş tabaka

Borçlu baba sesi
Ayın doğduğu saçaktaki komşularla
Kaplumbağa artığı en tatlı üzümlerle
Ey donanmış sofra saati
Cebrail'e anlattığım buydu işte
Cebrail bana ne armağan etti
Bilir misiniz ne armağan etti
Dünya ırmaklarının kaynak yerlerinden bir kolleksiyon
Dicle'nin uçak yakıtı maviliğini
Fırat'ın benzin yeşilini
Nil'in kül rengi bulut stilini
Bengisu bir kokteyl mi
Kokteyl belki ama ne kokteyli

BENGİSU KOROSU

Biz bir Hızır'ız ama belki bin Hızır gibi
Biliriz yeryüzünde bengisu illerini
Namazda yürüyoruz ışıldayan meşalelerle
Oruçta aydınlığız İsa'yla Meryem'le
Kulağımızda hep Zebur düğünleri
Düşümüzde İncil şölenleri
Ufkumuzda Tevrat ülkeleri
Sina dağından yapraklar
Ve Kur'an ordusunu
Başkentlere götüren bir kumandan gibi
En soy arap atının üstünde
Dimdik duran bir başkan gibi
Bengisu alayının önünde

Bir göçmen kuş öncüsüdür bengisu
Baharda gelir dünyaya
Kışın göçer aya

Kış yaranın sargı bezi
Yazın ovada dağda sesi

Yusuf gömleğinin yıkandığı kaynak ondandır
Mısır'ın kapıları onunla açılır
Dâvud'un demirini eriten o
Karıncanın karnından konuşandır
Hüthüt onun üstünden yedi kere uçandır

Evrim günlük sularla
Devrim irinle kanla
Bizse dirilişi gözlüyoruz
Bengisu bengisu kayna ve çağla

10.

Şuayb'ın görünmeyeni benim
Ben öğrettim Musa'ya eşyanın ötesini
Şarapsız tütünsüz metafiziği
Köpeği
Yoksulu duvarını yıkarak koruyan benim
Balıkçının kayığını delerek
Çocukları gece yarısı
Ayakları ters dönük
Çağıran ve sonsuz kar çöllerine alıp götüren
Benim adamlarım değil mi
Arkadaşları kılığında
Arkadaşlarının seslerini çıkararak
Kızılelma megalo idea
Zenciyi linç eden boya
Kadınlar bir ışık lekesi tavanda
Rimbaud en çoğul ışığa
Bite ve sese
Ağrı'da
– 40 mantığında
Kösedağı'yla konuştum
+40 ta da
Çok penguenli ve bir koca katırlı kabileyle
Yüzleri güneşten yanmış kabile
Ulu kazanlı kabilelerle
Çıktım gittim iğde nar kavun tarlalarından

Az konuşuyorlardı
Katır ayaklarının sesleri dolduruyordu öğleyi
Yürüyen yalnız ulu bir kitaptı sanki
Yalnız Reisin şemsiyesi vardı
O da güneşten korktuğundan değil
Yüceliğini ortaya koymak için
Hepimiz kırk yaşlarında erkeklerdik
Başımızın içinde arı uğultusu
Yine de aydınlık ve keskinlik
Bir buyruğa kapılmıştık açıklanmamış
Güçlüydük sağlamdık polattık
Çok ırmak aştık
Meşelerde hüthütler gördük
Kayalarda eskilerin alınyazıtları
Arada bir, bir atlı ilerliyor
Bir atlı geriliyordu
Yeni buyruklar sessizce veriliyordu
Sancaklar hızla dönüyordu üstümüzde
Kartalımız vardı
Eski kuşak olarak
Maymun ülkelerinden geçtik
İnsan bölgelerini aştık
Melek surlarına yaklaştık
Kentlerinde de çeşmelerinde de
Kadehler kırdık şıkıdam şıkıdam
Mermerleri bir is gibi yüzümüzü kararttı
Güntutulmuşa döndük
Sonra Kur'an okudular ayıldık
Öyle aydınlandık ki
Doğudan da batıdan da

Birden gün doğmuştu sanki
İki güneş dört aydede
Birden doğmuştu sanki
İşte o vakit kadınlar belirdi
Hepsinin adı Meryem'di
İlk defa evlendiler bizimle
Daha çok gittik
Ama nasıl anlatayım
Ötesini

11.

İkindidir sularımın biatı
Elini öptüğüm gün ustası
İnci döküp gittiler keçiler
Siyah bir ses bırakarak arkalarında
Şaka yapıyormuşcasına
Hayata alışan oğlaklarıyla
Yazın Dicle kıyılarındaki kuma
Gömülen eşekten daha çok ne var
Güldürecek çocukları
Görmezlikten gelecek babaları
Eşek kurumuş bir Dicle'nin yankısı gibi
Bütün bir Ortadoğu demekti
Okuyanlar okumuştur eşeğin boyun çizgisinde oğul yazısını
Kadın oğlundan alamadığı mektubu yani
Eşektir bilen meşe yapraklarındaki
Yalancı kudret helvasının anlamını
Koyunların ikindisinde eşek de gitti
Kasabadan o meşhur ölü de geçti
Testiler sokaklara boşaltı gizli bir seheri
Bu ölü hangi batmış imparatorluğun bayrağı
Götürülüyor yalınkat bir müzeye
Yerebatan Sarayı'na
Alınarak tekbiri
Yeraltı Camii'nde

Benim ben ben Hızır
Çankıranım bem
Hamam soğutan
Görklü bakışlara gece aralayan
Yumurtada bekleyen
Kafataslarını koruyan
Bahçelerde
Hıdrellez pikniklerinde
Ateş avcısı bilge develerin
Öfkesini gün batımlarına taşıyan
Yaşlının gençliği gence genç
Çığ yuvarlayıcısı
Kaya atıcısı
Dağ bölen
Depremin özü
Şimşek mayası
Hardal kokusu
Çekirge sabrı
Arı vahyi
Ölü etkisi
Bitişik odadaki boşluk
Cihan savaşlarının ilk başyazısı
İlk insan
Son türbe
Ben
Hızır

12.

Ey kadın sana fısıldayacaklar muştu sana
Tutunacaksın doğurmamış bir anne gibi hurma ağacına
Çölün içinden yükselen bal ve çekirge karışımı
Deve duyarlığıyla yüklü serapsız heyemolalarla
Ey kadın sana fısıldayacaklar muştu sana

Sen ki yoruldun çamaşır yıkamadan bir ırmak kıyısında
Çok güneş alan artan ışığı mağarana vuran
O yumuşak sudan öğrendin öğreneceğini muştu sana
O sade giyimli yaşları bellisiz bilginler ki
Eski kuşakların türlü dilini konuştular da
Sen bir tek kelime konuşamadın yıllarca
Sağ duvar konuştu sol duvarla
Su hurmayla
Ay keçilerle koyunlarla
Sen bir birsam halinde konuştuğunu sandın içindeki çocukla
Her dil senin için çağdaş oldu
Ölmüş olan en eski İbranice
Hititlerin ve Himyerilerin dili
Sonra şölen bitip bütün diller çekilince
İçin bir nar gibi kızardı o sessizlikte
İşte o vakit çocuk doğuran kelime geldi
Doğmadan konuşmayı öğrenen insan geldi
O doğmadan seninle konuşan bir erdi
Uzun bir kıştan sonra gelen ilk gün ışığı gibi

Uzun bir sessizlikten sonra gelen o ilk kelimeyi
Bir insan gibi bir er gibi gören
Karşılayıp konuklayan kadın muştu sana
Ateş almış günü geçik resmî yapraklar gibi
Bir dağ ucuna yığılmış o kent ki
Seni en çarpık bir düşmanlıkla
Karşılamaya hazırlanmakta
Öyleyse ey bir kelime doğuran kadın
Muştu sana

Yankı yapan kutlu kadın muştu sana
Bir meleğin bir sözünden gebe kalan kutlu kadın
Ayrılığın şiddetinden gebe kaldın
Aydınlığın artışından oldu İsa
Artık çıkabilirsin temmuz öğlesine ama
Üç gün yüce bir oruca borçlandırıldın
En çok konuşman gerektiği anda
Ayazmaların aynasında boy gösteren
Dişbudak ormanı gibi azgın bir kalabalık
Önünde o ulu konuşmanı yapacakken
Bir yaratış susmasına adandın
Yalnız işareti serbest bırakan
Doğurman cinsinden bir oruca borçlandın
Çocuk erdi
Su durdu
Muştu sana
Hadrianus'un kütüphane mermeri
Çeşme oldu aydınlık bir kuşluk kitabına
Çocuğun mucize alfabesine
Loş aralıklarda

Gümüş tabaklarda
Pirinç ayıklayan komşu kadınlar sanatına
Ki ay ev önlerinde
İğdelere batardı alacakaranlıkta
Alacakaranlıkta muştu sana

13.

İlyas'la buluştuk mu buluştuk da
En ince durumundaydı kabuğuyla yumurta
Bir çan gibi çınlıyordu otlarsa
Elimiz az kaydırak oynamadı şen bir mantarla
Dağlarda son karları sürüyordu sularsa
İlyas dedim
Ey en yumuşak isimli kardeşim
Güvercini doğuya mı uçuracağız ilkin
Doğu o yer senin ana oğul memleketin
Asma yapraklarını mı özledin
İçindeki sesler mi ürkütüyor seni kemiklerin
Okumadın mı şubata ses veren
Vakitsiz belgesini cinlerin
Eyyûb Zülküfül Yuşa ve senin kanamadığınız
Şit ötesi yakalanmaz izleri örtülerin
Yahya'ya tanıklık etmiş arı kayaların
Yeniden çalkanışı ben miyim dersin

İlyas, konuğu iyi ağırlamadık
Tüccar gün ışımadan gitti
Parola oldumolası iyi verilmedi
Nöbetçi vaktinde değiştirilmedi
At yavrusu ata benzetilmedi
Bumbar yemek kumarın en iyisi

İsrail bir tarihi gece gezerek geçirdi
Altını altın bildi
Gümüşü gümüş bildi
Elçiyi elçi bilemedi
Sonra İsa geldi
Önce çocuk olup dedi
Sonra büyüyüp dedi
İşte bütün bunları sen bildin bir de ben bildim
Doğu birikti birikti birikti

Çoban dedi ki
En soy bir arap kabilesinin Arapçası gibi
Bir süt ısmarladım size
Bu en bilge keçimin armağanı
Bu bağış oruçlardan oruçlara aktarıldı
Ayın bir iğneye döndüğünü görünce dolanırdı
Dağın çıkılmamış yerlerini

Sonra çoban sabahın alacakaranlığında
Hasta bir kuzunun evine gitti
Uzun bir süre ışıltısı kesilmedi
İlyas'ın sabrı gibi

Ben ve İlyas uzun bir süre
Süt hayallerinde yandık
Ellerimiz ve yüzümüz uyanıkken
Vücut sıcaklığımız arttı ama
Gözlerimize ne oldu bilmem ki

Ey ismini okyanus köpüklerinden
Yunusların aynalarda yansımasından
Almış olan kardeşim,

Ölen insan
Al tutmuş toprağı alkışlamadan
Biz yeşilin yıldönümünü kutlayalım
Baharı muştuluyalım
Enlemlere boylamlara
Sabır yatırına
Adı Mehmet olan çocuğa
Müthiş bir ruhun tıbbı gibi

14.

Ben, kışın kefen gelini
Çamların diri ölüm toplumundan da
Üzüm kürelerinin benzerliğindeki yalnızlığından da asmaların
Kurtulmuşum kaynayan bir çölüm belki
Birden doğup büyüyen içine insan sesi karışmış
Sonra ansızın küçülüp kaybolan
Kum tepeleri
Şehit, insanın birden bana dönüşümü çevrilimi
Bir çok cami mimarının görünmeyen danışmanı
Genellikle ben oyarım göğe minareleri
Bilgimin çokluğundan vakit darlığından
İşimin başımdan aşkın oluşundan
Bir türlü geçiremedim yalnızlık serüvenlerini

Dağdan gözleyen bir Hızır vardır kasabayı
Bunu en iyi bilen
Kadınlarına alışamamış ısınamamış bir kasaba beyi
Her gece kutsar beklenmedik bir çeşmeyi
Hep yoksul değilim arada zenginim belki
Suların kaynağındayım
Gül kokusunda
Elma terinde
Şafakta uykuyla uyanış içinde
Bir yanar bir sönerim
Uzayan bir fenerim

Savaşta cephedeyim
Yaraların bezi benim
Tutsak olmayan bir erim
Çünkü tutsağın yüreğindeyim
Kan değilim kandan da ötedeyim
Özgürüm ama yalnız değilim
Ey insan prizmaları
Sizden uzak değilim
İlyas benim kızılötem
Ben sizin moröteniziz
Ben en çok horozlarla gezenim
Geceleri namazım
Sabahları ezanım

15.

Nuh'un bir işçisiydim
Günlüğümü biriktirdim tahta aralarında
Bulursanız Nuh'un gemisinden bir parça bir kalas
İçinde altın vardır işte bu işarettir sana
Altının üstünde Nuh'un mührü
Dünyanın en ilkel yazısıyla
İlkel ama sade ilkel ama canlı
İlkel ama güzelliğiyle çarpar insanı
Ben İbrahim'in sır kâtibi
Yakub'un dedektifi
Yusuf'un hapishane arkadaşı
Düş yorumu öğretmeni
Ama görmedim yavuz bir öğrenci
Aydın kılıçların şelâlesi
Musa gibi

Öğretmeseydim duvarını devirerek yoksulu kurtarmayı
Çıkartabilir miydi Musa
Mısırdan İsrail'i
Delmeseydim bir yoksulun övüncü kayığını
Geçirebilir miydi Musa
Kızıldenizden İsrail'i
Bir vuruşta on pınar
Çıkartabilir miydi çakmak kayalarından

Öldürmeseydim hiç acımadan
Gözünün önünde o çocuğu
Bütün suçsuz çocukların katili
Firavun'u boğar mıydı daha yeni kurumuş bir deniz

Musa sürüyü Şuayb'tan öğrendiyse
Yolu dağı yaylayı benden öğrendi
Şuayb'tan öğrendiyse köpeği
Kurdu benden öğrendi
Benimle kahve içti geceleri
Onunla namaz kıldıysa sabahları
Benimle dua etti akşamları
Ondan aldıysa Tanrı sevgisini
Benden aldı korkusunu
Ama ben karanlıklarda yittim
Musa ışığa vardı
"Kırklar yediler geldiler
Beni alıp götürdüler
Bir çok yeri gezdirdiler
Sonra geri getirdiler"
Deseydi Musa yalnız beni anlatmış olacaktı

16.

Şekere alışmış akrebi öldürmezsen
Şekerden zehir yapacaktır
Çocukların için bunu iyi bil
Bu öldürdüğüm çocuk için bir örnektir
Her yaz bahçelerde binlerce akrep öldürülecektir
Geziye çıkan çocuklar için
Gün görmemiş menekşeler derilecektir
Baharı gecikmiş kentler için
Kurban bayramında ortalık ışımadan uyanılır lâmbalar yakılır
koyunlar üstüne bir ışık düşer dağ ışığından önce
Kurban bıçak sesini duyar horoz sesinden önce

Saatlarını çabuk tüket ey ulu gece
Kurban bayramıdır en derin bayram bence

Bu ne uslu yumuşak yaratıklardır ki
Kilometrelerce
Günlerce
Yolu aşarlar sabah kuşluk öğle
İkindi ve çöldedirler akşamları
Ve sonra yorgun doldururlar çarşıları
Ve top patlamadan önce
Her biri başları gün doğusuna dönük
Bir evin önündedir
Çocukların önündedir

Çocuk ellerinden alırlar son dünya yeşilliğini
Bir bengisu gibi içerler
Son sularını

Saatlarını çabuk tüket ey kutlu gece
Kurban bayramıdır en derin bayram bence

Kur'an dinlemiş ve ondan boyun eğmişlerdir sanki
Yaşamın sırrına bizden önce ermişlerdir sanki
Kendilerini bir ses uğruna kurban vermişlerdir sanki
Ölmeden önce ölümden sonrasını görmüşlerdir sanki
Dağlarda yankılanmışlar derelerde ağarmışlardır sanki
Düşlerinde Mekke'ye varmışlardır sanki

Saatlerini çabuk tüket ayını ve yıldızlarını yak ey gece
Bizim kalbimizdeki kurbanlar kesilmeden önce

17.

Fırtına Lût'a ait
Saçlarım yağmurda uzar
Gözlerim aydınlanır kaynak sularında
Yemeğim pişer yeraltı ılıcalarında
Buğdayda ışırım kararırım samanda
Yazlığım samanyollarında
Kışlığım avcıyla av arasında
Baharım kayıkla kayıkçı arasında
Güzüm balıkla balıkçı arasında
Samyeli gölgeme ayna
Zafertakım eleğimsağma
İçin şarabımı böğürtlenlerde kırılmaz bardaklarla
Şarabım bâdısaba
Yunus'a aittir balina
Diş ve tarak Yunus'a aittir
Demir ve Zebur ve ses ve öfke Dâvud'a aittir
Ve dert ve sabır ve yara
Ve yaraya dayanmak sanatı Eyyûb'un işi
Zülküfül'dür gün doğmadan
Geri döneceklerin kefili
Bu halkın hilesini en iyi Yuşa bildi
İşte o zaman ateş en keskin bir şuurla
Ortasına doğruldu ganimetin

Bir kente girdim mi
Bahar yağmuru gibi girerim

Rüzgârların arkadaşı atlar gibi
Büyütürüm güllerini
Arıtırım sularını
Bakarım mermerleri gebe mi
Tabutları teneke mi
Aydınlık mı ekmekleri
Kirli mi yıkanmış mı gömlekleri
Güzü mü andırıyor gözbebekleri
Dinleniyor mu erik ağaçlarında
Yeni yıl kelebekleri bahar kelebekleri
Kükürt mü serpilmiş bağlarına
Gözlerden akan bir kireç mi

Başaksa bana ait
Çocuk benim ülkemdir
Ana karnı geleceğin belgesi

18.

Günleri bıraktınız takvimle uğraştınız
Suyu özlediniz de aramadınız
Harût ve Marût'u dilsiz eden
Saçlarından peygambere büyü ören
Uykuyla ilgili su ve kuyu bilgilerini
Taşları deler deler de su gelir
Işıklı bir engerek gibi
Vecde gelmiş bir devenin
Bol arılı sesi gibi döner döner de
Bir Tanrı mahkûmunu arar
Suyu arayan adam değil
Suyun aradığı adam ol sen de
Sen doğu olursan güneş sana gelecektir
Sen kuşluk olursan kuş sende ötecektir
Sen kuyuda oturacak bir ders taşı bulursan
Bir kabri dışından oyan yontan değil
İçinden insan biçiminde kışkırtan olacaksın
Her lâmbanın bir kuyusu vardır
Ordan aldığıyla aydınlanır
Kuyusuz Bedir Bedir midir
Bir Bedir kuyusuna doldurulmadan önce
Kureyş ululari
Sağken işitmişler anlamışlar mıdır
Ey aydınlanış saatleri
Ölüyle konuşulan saatler

Tabutta demlenen şaraplar
Eski vergilerden damıtılmış viskiler
Bardakları kıran şampanyalar
Bir kuyuya balık olmuş haydutlar
Mağaralara kapı olan duvar olan
Kuyulara duvar olan
Örtü olan kayalar

Kuyu zeytin nar
Yeşeren bir kuyu arar
Vaktin arabı çılgınlar

19.

Bahçede uyuyan çocuğu
Yüzüne vuran
Kirpiklerini kınakına gibi yakan gün uyandıramaz da
Anne uyandırır babanın eşi uyandırır
İğde ve gül kokuları çeşme gümüşleri
Hurma çiğleri serçe ışınlarıyla
Bahar uyandıramaz da
Günlük süt için ayaklanmış
Evin keçisi koyunu ineği uyandırır
Çoban sürüsünü geniş bir kuşluk alanında toplamıştır
Ekmekler ve aylıklar alınmıştır
Kimi yoksullar da içleri ürpererek
Çobanın paylamasına da katlanarak
Yükselmeyen bir sesle bir yalvarışla
Biraz daha vakit kazanmışlardır
Dağ hazırdır
Gece kamaşmalarından kurtulmuş
Sürüye bir kent olacaktır
Sürü kuşlukta tutacaktır eteğini
Bırakılmış bağlarını
Kaba bir köylüye dönmüş ardıçların
Yatırlaşmış meşelerini
Ayı soluğunda turunculaşmış alıçlarını
Çocuklara beklenmedik bir yemiş ufku dağdağanlarını
Kırlarda bize kahve sunan menengüç ağaçlarını
dolanacaklardır

Keçiler koyunlar ve sığırlar
Kuşaktan kuşağa iletecekleri bilgileri
Gündüzleri dağda toplayacaklar
Evlerde durmamacasına yazacaklardır geceleri
Bunlar kır papirüsleri
Bir şiirin ipek sayfalarıdır
Su düşmeyen bir koğuğa saklarlar onu
Sonra güneş açınca
O sayfa ağızlarında
Tekrar çıkarlar çayırlara
Benim rengimi Hızır rengini boyamaya
Başbaşa vermiş birbirine iyice yaklaşmış koyunlar görürsün
Sayfalarını kalb sesleriyle karşılaştıranlardır onlar
Her biri kendi sayfasını öbürüne okumaktadır
Unutmamak için bilgilerini
Arasıra kendilerine tekrarlamaktadır
Çocuk tam sürü kalkarken
Güneşin koğaladığı bir yolda koşarak
Kendi küçük sürüsünü büyük sürüye katacaktır
İşte o vakit kurtulmuştur ağırlığından evin
Korkuyla utançla umutla yüklü sis dağılmıştır
Kendi kendine konuşmanın yemişi
Çocuğu şehre döndürecektir
Daha üstün daha büyümüş ve daha yeni
Bir de vardır dağdan sürüyle inip
Çocuğu bir mevsim gibi çağıracak
Kara üzümün kurusundan yükselen
Çobanın ayak tozunda gün kaydıran
Koyundan keçiden inekten
Ve köpekten
Ayak altlarında ezilmiş böceklerden
Yeni bir çatı kuran
Akşam saatleri

20.

— Kapadın mı iyice taşı

— Taş kendi kendine kapandı

— O kıvılcım saçan nedir içerde

— Gözlerimizdir

— Şehir bizim ansızın yitişimize ne diyecektir

— Şehir evlerini büyütecek
Badanasını yenileyecek
Fırınlarını kapatacak yeni fırınlar açacaktır
Süt sağacak
Köpüklenecek
Şarabın kıvamında yenilikler
Devrimler yapacak
Ve bizi unutacaktır

— Bizi unutmayacaktır
Her bey değişiminde
Her üye seçiminde
Her çocuk ölümünde
Her sayfa açışta
Her kitap yayınlanışında
Her kitap yakışında
Her sürü dönüşünde
Bizi ansıyacaktır
Her su kuruyuşunda
Her açlıkta her vebada
Her şimşek çakışında

Katedrali uğuldatan gök gürültüsünde
Mermer yaran depremde
Bizi ansıyacaktır
Her define bulunuşunda bizi unutsa da
Yeraltından her levha çıkışında
Bizi hatırlayacaktır
Gebeler bizi yalan yanlış sezerler
Doğumlarda aydınlıkça bilirler
Çocuğun çevresindeki ışık
— Ki onu yalnız anneler görürler —
O ışık bizdendir bunu bilirler
Çocuklar şubat ayında
Kara düşen kurt izinde
Bizi ansırlar
Yüreğe inen bir çivi biçiminde

— Bizi unuturlar
Senato seçimlerinde
Sofrada değil belki şölende
Biz nerdeyiz arkadaşlar düğün nerde
Biz konuğuz şölende
Ama gün olur anılmayız
Manastırda bile

— Hey ancak göz kıvılcımını seçebildiğim arkadaş
Peki bizim o evren beneği
Köpek nerde

HEPSİ BİRDEN (bir korkuyla) — Evet köpek nerde

— Köpek ne dışarda ne içerde
Kayanın kendisi belki
Mağaramızı evrenden ayıran
Kayserden ve Kayser kentinden ayıran

Zarın perdenin belgenin ta kendisi
Sabah yıldızı ışırken dışardadır
Gün doğarken içerdedir
Bir kadın doğursa dışardadır
Bir baba ölse içerdedir
Bir savaş olsa içerdedir
Bir barış imzalansa dışardadır
Deniz inse içerdedir
Deniz çıksa dışardadır
Çoban çoban içerdedir
Sürü sürü dışardadır

HEPSİ BİRDEN (korkuyla, ürpertiyle, coşkuyla, Azrail'i görmüşcesine, İsrafil'in sûrunu işitmişcesine) — Peki köpek nerdedir

— Arkadaşlar sizi bir alacakaranlık uykusuna çağırırım
Köpek kemikten yapılmış
Üstüne sayfalar yazılı bir deridir
O bulunduğu zaman biz de bulunacağız
Bulunup bilineceğiz demektir
Eşsiziz demektir
Mağaramızı kılıçlar koruyacak demektir
Kent para fırın ve ateş değişecek
İçine bizim alınyazımız karışacak demektir
Gün saatini bizim yerimize
Kıtmir kuracak demektir
Köpek bir gün bize
O boz tüyleriyle
Islak diliyle
Bir çocuk sesini andıran sesiyle
Hepimizin çocuğu geri dönecektir
Bir külün içinde yüzyıllarca duran
Biçimini yakalayıp geri dönecektir

Deniz kıyısında kayık karan
Genç kızların ışınların taşıyacaktır derelere
Ve çölde ilerleyen bin tonluk bir deve
Gibi bize bir siteyi yüklenerek dönecektir
Gün vurduğu zaman ağzına mağaranın
Bizden alınan vakit bize geri verilecektir
Çiğnenmemiş çayırlıklardan
Devşirilen yeşillikler yüzümüze sürülecektir
Bir el uzanışıyla
Gelecek çağlara çağdaş olacağız
Uykumuzu en ulu ders olarak okutacaklar çocuklara
Uykumuz korkunun ötesinde
Yeni bir kımıltı demek uygarlıklara

Uyudular ayakları ses çıkarmadan çakıltaşlarında
Güneşte pişmeyen bir yumurta
Tapınaklar için kesilen taşların biçiminde
Gökten başka denizden de anlaşılan gecenin gelişinde
Solan kadınlarda eriyen gülde
Uyudular uyuyarak onardılar
Işıttılar insan yüreğini
Kentler battı kentler çıktı uyudular
Mağaranın ağzını kapatan kaya
Değirmentaşı gibi döndü yüzyıllarca
En az gerekli gün ışığını vererek içeri
En yüce bir yaşama için gerekli
Kâbusları süpüren umut için gerekli
Rüya gören sayıklayan beyin için gerekli
Kurban sanatının şehidi eller için gerekli
Kelimeyi dürbün gibi geleceğe çeviren
Dağ görünüşlü diller için gerekli
Tenleri bir Hızır konuğu gibi yeşil ve al
Uyudular gençliğin mağara konukları

21.

Çağır çağır su kıyısına çağır
Tatlı uslu bir ırmağı andıran
Kayıklara yakışan bir haliç parçasına
Şubatı hızla aşmak isterdin
Gidilmemeliydi çünkü başkalarıyla
Karanlık taşıyanlarla vücutlarında
Kayaklarla karlı dağlara
Martta kış pusunun ayıklanmasında
Günışığıyla dağlardın
Kristal medrese camlarını
Söyleyemediklerini söyletirdin leylâklara
Mayısta
İğdelere nisanda
Çağır o tepe insin su kıyısına
Senin ona söylediklerini
O denize söylesin deniz sana
Şiir geceleri
Büyük Pastane'de kulağa çalınanlar
Şehir gezmeleri
Fotoğraf çekilirken elde tutulan bir bardak su
— Elden geçerek yüze vuran alabalık aydınlığı
İsa sesi Meryem kuşağı
Ve sendeki o meşhur Yahya tepkisi
Islak bir ortaçağ yolunu andıran iç sokaklar
Kir

Elden taşarak yüzü oyarak saçları kömürleştirerek geçen
oyun kiri
İçinde taşıyıp da bir türlü atamadığın taşra akrebi
Hey üst katları titreten vakit oğlağı
Çin Fransız Kültür Merkezi
Çağır çağır o rüzgâr gelsin
Belki içinde bir fısıltı bulabilirsin
Denize yüklersin
O da bir bahar açılmasında
Kısır kadınlara veriversin
Ve deniz şu kıyısına indiğiniz
Hiç değişmesin
Çağır çağır akşamı
Gençlikte birlikte gezdiğin
Taşıdığın umutsuzlukla birlikte
Lâmbadan ürken
Aydınlığı yaşamanın sonu bilen
Yatak kâtibin tahtakurularına
Çağır o yolculukları
Seni götüren geri getiren treni
Bitmez bir kaya akıntısının
Anlamını düşündüreni
O arştan düşen
Konuşamamaktan
Dudakları kurumuş kayalar
Ve kızların sulara vurmuş ışıklarından
Sıçrayan çizgilere susamış kayalar
Ne kadar benimserdi bu suyun
Kumu altına çeviren bu suyun
Bir yüksek fırın olmuş
Göğdesine çarpmasını

Çağır yüzündeki acıyı
Bir bahar çiğinin düşmesiyle açıklayan babayı
Her gün bahçesinden
Gül devşirmek isteyen
Senin için güle sabırsızlaşan
O anneyi
Annenin sağlık günlerini
İt it denizin dibine it
Gül yerine elinde bir belgeyle gelen
Henüz atların kokusunu yitirmemiş
Eski tavlalardan bozma
Hastahanelerin alt katlarını
Kule diplerini
En çok hava isterken
Havadan uzaklaştırılmış
Kalb hastalarının yoksul öcünü
Onların sevgisini öce çeviren gençliğin geçişini
Bütün sevgileri sen kendin kendin için öce çevirdin
Ve üstüne büyük harflerle yazdın
BAŞKA YERDE KULLANILMAYACAK

Başka yerde kullanılmayacak bu deniz
Peşinden sürüklediğin lânetleri
Bir kitap yaprağına çevirmekten
Sen bu suyu anlamadın daha
Bengisudan daha bol ne vardır dünyada
Karalardan daha büyük yer tutar o
Gir yıkan içinde yüz öteye
Gez üstünde kadim balıkçılar gibi
Ye etinden kat özünden gövdene
Çıkar derinliğindeki inciyi

Ki senin o gençlik aşkındır
Sevgilinin seni çileye iten o öğütleri
Senden uzaklaştırarak kendini
Bir demirci gibi döğdü döğdü de demirini
Kurabildin kendinde ve çevrende
O demirden kendi Medine'ni
Çağır çağır bu suya Medine gelsin
Bağrındaki saatinden bir ses yükselsin
Çöl silinsin yol bitsin
Hurma hayaletleri belirsin
Deve neşeyle durup ilerlesin
Bir İmrülkays aruzu gibi ilerlesin
Çevremiz o konuklarla dolsun
Çay bile incitebilir onları
Bu yumuşak su kıyıları onları dile getirsin
Sen uslu bir çocuk olup dinle
Dolup taşarak karadan denizden gelenle
Semaver buğusunda titreyen evlerle
Denizden karaya akan köpüklerin uzun kuğusuyla
Dinle sen ermesen bile
Bir ermişe erebileceksin
Ermiş bir sözün olmasa da
Bir ermişin sözünü duyacaksın
Çağırmasını bilirsen gelecektir
Doğu'yu Batı'yı bilen gelecektir
Bir ölümden sonraki
Öğle sıcağındaki sebil gibi
Gün gelecek su kıyısındaki
O türbe ışıyacaktır
Bursa'daki Ulucami'nin
En suskun taşları bile konuşacaktır

22.

Eve dönüş gecesi ne geceydi
Eşeğin üstünde türkü söyledin
Köylüler bile farkındaydı sevincinin
Yıldızlar mutlu bir sofrada
Yükselip inen gümüş kaşıklardı sanki
Ya salonun o aydınlık hali
Ama birden karşınıza çıkan
İçinizi bir incir yaprağı gibi büzen
O kardeşteki göz ağrısı
Anne telâşı
Çocuğa dönüp çaresiz duran
Size dönüp bir umutla ışıyan
Siz ki bir doktordan öte iyi ediciydiniz
Dağlardan inmiş bir göz iyileştiricisiydiniz
Peki kaç gün sonra o göz ağrısını
O yukardan inen görüş sıtmasını
Yumurta hummasını
Neyle kestiniz neyle dindirdiniz
Şimdi onu benden dinleyebilirdin
Ama yıllarca sonra
O göz ağrısının çağrışımı gibi gelen
Bir kulak bir diş ağrısı
Alıp götürdü kardeşi
Lânetli bir peri
Yol gösteriyordu ışık tutuyordu sanki

Bengisunun yankısı ve aksi
Kara bir su kıyısına
Bir arı oğulu dünyasına
Nar sevdasına

An o çocukluğu ki
Karlı kurban bayramlarını
Kuru üzüm iftarlarını
Bağa taşan ev seslerini
An an ki
Kurtuluşunu şimdi bulursun belki
İçinden güneşe varan ses babadır gündüzleri
Ayı kurcalayan ses anadır geceleri
Ne mutlu sana
Bulursan insanlarda
Andıran birkaç çizgi
Gün batmadan önceki kardeşleri
Gün doğarkenki kuşluktaki
Öğledeki ikindideki

Bir balık görünce nasıl çırpınırsa bir martı
Gün batınca nasıl çırpınırsa
Boğulmuş bir kuş gibi
Bir deniz
Çocuğu ölünce öyle çırpınır bir anne
Annesi ölünce bir çocuk öyle çırpınır
Çırpın çırpın ki belki görürsün ölümden ötesini
Senin mesleğin bir bakıma bir ölüm mesleği
Bozulmuş saatleri ölümle iyi etmek
Ölümle açmak kurumuş dudakları
Ölümle açmak kapanmış gözleri

Öleni ölümle diriltmek
Ölümle sağ tutmak sağ olanı
Ölümün ışınıyla görmek
Karanlık gecede
Karataştaki
Kara karıncayı

23.

Ne cennet ne cehennem ne dünya
Âraf'ım ben
Cennet demektir benden biraz ileri gidersen
Arkada bıraktığım ateş kayaları
Dünyadır cehennemdir
Âraf dünyanın cennete yakınlığı
Dünya Âraf'tan buraya uzanmış bir diş gibi
Âraf'ı ben dolaştırırım yeryüzünde
Bir ağaç hışırtısı gibi
Taşlar maymuna dayanır
Ağaçlar sese çıkar
Gel dinle bağdaki eski asmaları
Kır akşamda batan üzümün bardağını
Çevir harf çıraklarına
Av sularını avlanmış suları
Petrolde el yüzün yıkanmasından
Tüter buhurdanı şiddet işçisinin
Bir geyik karnında kanında erir bir haydutun tüfeği
Ve haydutun kanında yeşerir jandarmaların yiğitliği
Sel alır dağdan indirir bizi
Üstümüz boyalı aş kırmızısı çamurla
Eşkiya dürbününde görünürüz ama
Aramıza yağmur girer
Borçluyuz hayatı ansızın gelen bu yağmura
Aslanı uslandıran

Asılanı ıslatan bu yağmura
Taşların yaklaştığı bir düğün dünyasında
Gölgeni büyüttün sen boyuna
Bir kav evine döndün
Yanık bir azık oldun ezik çakmaklara
Anne merdivenden indi yalvarışlarla
Dostun ölümünü yeni öğrenen bir yüzdü artık baba
Yüz çizgileri derindi zaten daha derin oldu
Ayakkabı çıkarılmadan giyildi yeniden
Unutuldu iyice fark edilmiş kuşluk ikindisi
— Kuşluktu ama ikindi gibi —
Alıp götürüyor o arkadaş kuşkusuz
Birlikte boyadığımız iplikleri şimdi demek ki
Gidiyor ama kim gibi
Zekeriya gibi mi İsa gibi mi
Baba düşünüyor
Yeni bir Dicle kıyısından dönmüş olarak
Sırtında kırların ilk ırmak izleri
Bu yürüyüş bir düşünüş gibi
Kafanın bir duvarından bir duvarına
Kasaba kuzeyinin sülükle döğmeli sularına
Karınca köylerine cin yurtlarına
Hızır'ın içinden geçmeye çalışan bir şeytana
Çocuk ve süt umulan peri yurdu bir pınara
Pazartesinden pazara
Cumartesinden cumaya
Eve varıldığında
İçinde bir Yunan heykeli büzülmüş gibi
Ölümün kıyısında kıvrılmış örtüler
Örtüler birdenbire artar çoğalır nerdeyse ürer bir evde
Bir göz yeni örtülmüşse size

Sen bütün bunları çıkardın
Evden bir yıl uzaklaşmış bir babanın
Gelir gelmez çıkıp kasabanın
Öteki ucuna gidişinden
Düş yorumu ustalığın böyle başladı zaten
Bir dağ doğurtabilirsin bir bozkırdan
Gül toplayabilirsin bir çıbandan
Narlar menekşeler devşirebilirsin bir kurbandan
Bir azizi sağlarsın bir Roma yangınından
Bir cami çıkartabilirsin bir katedralden
Sen ne denizler gördün
Güneşin batışında
Kesildiği andaki bir kurban gibi
Kıvranan
Ve çamlara çarpmış yaralanmış
Cam parçalamış kargalardan
Bir çan çalıyor
Bütün eski köprülerinde Avrupa'nın
Bir sancak kaygılanıyor
Sancısından dünyanın
Erleri yeni yeni yerleşiyor yerlerine Âraf'ın
Işıkları bir kez daha yanıyor Cennet'teki dâvanın

24.

Sofra sofraya değer sofra sofraya
Sofra sofraya bakar yaklaşır sofra sofraya
Böylece gökten sofra iner dağa
Şairlikten sonra başlayan azıklarla
Şarap dense de şarabı aşmış bir şarapla
Susuz topraksız ve göksüz büyümüş bir buğdaydan
Yapılmış ekmekle donanmış bir sofra
Kansız ve etsiz bir sofra
Ne kedi ne köpek sofra der buna
Ne hintli ne rum sofra der buna
Hızır avına çıkmış bengisuya
Bengisu kâbusuna kanmış insan sofra der buna
Sen de günlük sofrayı bir kaç kere
En çok da çocuklukta o güz oruçlarının
İftar durumlarında sandın böyle bir sofra
Doğudan gelen davullarla sahurda
Bir sofrayı böyle bir sofra sandın
Evin saati gösterdi hep böyle bir sofrayı
İkindi Kur'an'ından sonraki sofralara
Kattı zamanından bir zaman belki
Kana dönüşen bir şarap değil
Duaya çevrilen bir şarap içildi o sofrada
Ten olan bir ekmek lehimi değil
Gönül azığı olan bir ekmek yendi o sofrada
Zeytinse hem ışık verdi hem sofra katığı

İdris İshak ve Şit azığı
İlyas gölgesi
Bir Yusuf akşamı
İlerde bengisu doldurulmak için
Bünyamin'in yüküne saklanmış
Gümüş su tası
Yakub'un koyun postu
İbrahim atlası
Bekçiyse Musa'nın asası
İşte böyle bir tören içinde açıldı gök sofrası
Bu bir yas mıydı düğün müydü
Büyük bir şehirden geçen
Bir kasaba halkası
Sona eriyor demekti bir dağ çağı
Orda anlatıldı gece yarısı
Bir iç çağrısı gibi sofradan
Ve İsa'dan yükselen
Havariyun'da yankı yapan
Gelecek dönemin Mekke çağrısı
Gelecek vakitlerin mescitleri kurulsun diye
Onlar yıkıyorlardı mihrabında
Putperest ateşler yakılmış
Ön cephesi yerinden oynamış tapınağı
Orda anlatıldı Cebrail'in yaprakları
Orda katıldılar Bedir Savaşı'na
Yeşil sancak tuttular
Durdu sancak
Orda da görüldü alkışlandı
Hendek Savaşı'nda
Kayaların kıvılcımlarında
Yanıp söndüğü gibi

İstanbul ve Roma'nın silüetleri
Ve önlerinde
Yeşil sancaklı sultan tuğları
Arzı soyunmuş
Arşı giyinmiş asker
Şimşekle devrilmiş bir boğa gibi
Yere serilmiş bir Haliç
Sonra "ayrılış" konuşmasında
Sustu İsa
Sustu İsa'da her havari
Sustu yüz yirmi dört bin sahabi
Sustu zaman
Sustu bengisu
Su sundular yaralı sahabeye
Durdu arz karıncaları
Sustu arş sesi
Durdu develerin üstünde güneş
Hurmalar bir vâdiden bir vâdiye gidip geldiler
Ve durdu yaprakları
Dört kitap durdu ve dinledi
"Şahit ol ya Rab!"
Sesi kaldı yalnız ortada
Onlar da o sofrada
Bizim gibi şahit oldular

25.

Şam'dayız
Mevlâna ve Mesnevi
Muhyiddin ve Yasin
Şems ve Füsus
Şems nasıl değiştirdi
Bengisu sarnıçlarından geçirerek
Mevlâna Celâleddin'i
Ve Yasin bir delikanlı biçiminde
Ağır ölüm hastalığında
Nasıl iyileştirdi İbn-i Arabi'yi
Mekke çatısında Füsus'un ve Fütuhat'ın yapraklarını
ayıklayan
Güneşin yağmurun ve rüzgârın yardımcısı kimdi

Şam çarşılarında Şems'e rastlamadı mı
Yolun bir kıyısında o öbürü bir kıyısında
Şems bir soruydu
Bir cevaptı Mevlâna
Benziyorlardı bir arada
Kişinin kendisiyle yaptığı bir konuşmaya
Muhyiddin'in İbnürrüşd'e dediği gibi
Bir evet bir hayır demedi Mevlâna
Hep evet dedi Şems'e bu konuşmada

Şam çarşılarında Mevlâna
Aradı durdu Şems'i

Bir yitirip bir buldu Şems'i
Şems bir bengisuydu O'na

Mevlâna Şam'da Muhyiddin'le konuştu
Ona Şems'i sordu
Muhyiddin kabrini açarak
Sabır kitabından bir yaprak çevirerek
Şems'in kendisini gösterdi

Sonra yorgun bir Şam öğlesinde
Sıcakta çekirgeler kavrulurken
Çömeldi bir su kıyısında
Hızır'ı gördü alı yeşili gördü suda
Şems'i gördü ve buldu kendini

Şam çarşılarında Şems alındı Mevlâna'dan
Kendisine Mesnevi verildi

Gökten bir kartal geçse
Ve yere düşse gölgesi
Bu acaba Şems'in mi gölgesi

Yerin altından gelirse
Bir su şırıltısı sesi
Bu ses Şems'in mi sesi

Çöllerde kumda varsa
Kızgın bir ayak izi
Bu iz Şems'in mi izi

İşte böyle böyle kurdu Mesnevi'yi
Şems'in ayrılığı
Dudaklara dokunup da
Ağza konamayan
Bir bengisu gibi

26.

Bağdat'tayız
Dönüp duruyoruz yırtıcı kuşlar gibi
Çevresinde bir darağacının
Koparabilir miyiz acaba
Etinden çileli etinden
Döğmeli ciğerinden bir parça
Hallac-ı Mansur'un
Kur'an okuyan yüreğinden
Bir ışık kapabilir miyiz
Eriyen gözlerinden
Bir bakış geçer mi içimizden
Bir taş atarak
Bir gül alabilir miyiz
Elinde biten
Günlük ekmeğini yarıyarıya yemiş
Adam da gelmişti oraya
Yağmur kapmış bir adam da gelmişti oraya
Bilginler büyücüler su vurucuları
Köle tüccarları çan onarıcıları da
Sultan saçını tarıyan kadın
Eski bir define arayıcısı
Matematiğin bulucusu
Füsus okuyucusu
Şeyh Galib'in muştucusu
Haznedar ve kütüphane memuru

Hepimiz hepimiz ordaydık
Bu pamuktan hafif insanı çekemeyen
Darağacına yardımcıydık
Gene de hepimizden ağır geldi
Hallac-ı Mansur'un vücudu

Dicle kıyısında atlılar gördük
Giysileri ilerdeki dönemlerin giysileri
Hepimiz boşalmıştık
Akşam eve dönen işçiler gibi
Her yanımızdan altın akıyordu sanki
Güneş soluyordu doğdu doğuracak bir sığır gibi

Açıldı Muhyiddin'in kabri
"Ürkme Mansur, benim" dedi
Bir deniz kabardı sanki
Denizde elektrik balıklarının gizleri
Ayazmada bir çini
Dağıldı vücut
Kimisinde bir parçası kaldı Mansur'un
Kimisinde darağacının izi

27.

Mursiye'de Tunus'ta Mısır'da
Kudüs'te Mekke'de Konya'da
Malatya'da Şam'dayız
Yolları bir urgan gibi
Ayağına sarmış Muhyiddin'iz
Güneş hep arkada biz öndeyiz
Durmamacasına açılmış bir kabiriz
Surlara işlemiş bir ölüyüz
Duvarlara geçmiş bir diriyiz
Başkanın önderin başkentinde
Bir darağacı var ki
Onun önünden geçerken
Bir anda
Mansur olup asılan Muhyiddin'iz
Hızır olup suda
Anadolu'da
Bir ses duyup
Dönüp duran
Hızır'ı görüp Şems diyen
Mevlâna olan
Bir dervişiz
Kendini kutsal yapraklar gibi
Uçuşur sanan değil miyiz
Kitap taşlarını eriten

Yerine minare hayali
Kubbe mayası ekleyen
Hızır hardalından yakılar hazırlayan saralılara
Vaktin delirmişlerini
Sirenlerin sesinden
Eflâtun büyüsünün yankısından kurtaran
Kitaplarını Kâbe yüzüğüne çeviren
Bir site kuran sabah yelinden
Bir uygarlık secdeden
Kütüphaneleri meleklendiren
Muhyiddin-i Arabi değil miyiz

Doğu ankası
Batı ankası
Ş harfiyle uzlaşan S sesi
Yeni bir vakit alfabesi
Hızır'ın kelime denetçisi
Şifre bağlayıcısı
Gelecek zaman fiillerinin uzmanı
Saatin anlamı
Ayasofya şelâlesi
İşte size birkaç görünüş
Ak kara dünyasından
Muhyiddin'in

28.

Şimdi de Ehramlar ülkesindeyiz
Sağda Musa'nın bayrağı dikili
Solda Firavun'un
Vakit bir büyü vakti
Bir büyünün öbür büyüden ayrılma vakti
Park akşamı
Denizi bir koşuda ata çevirme işlemi
Beyaz elin koyundan çıkma vakti
Ölü ağacın yılana dönme vakti
Yılana kutsal bir ödev yüklendiği saat
Ki yılan böylece eski bir günahını ödeyecekti
Ehramların ölüm saati
Göz dönemi
Yahya saati değil İsa saati değil
Musa saati
Toprağın üstünde
Toz içinde yapılacak bir şey var
Bir değişim
İşte bir değişim saati
İnsan tapıcılarından
Mısır kadınlarından
Ürpertili altın bileziklerin
Bir daha verilmemecesine
Ödünç alındığı saat

Firavun'un ayağının altından
Fırladı bir karakedi
Ve o ve onun halkı
Bunu bir uğursuzluk saydı

Gece yarısı Nil'de
Fosfordan bir timsah inledi
Firavun ve halkı
Bunu bir uğursuzluk bildi

Bir ehram yıkıldı
Mısır çarşılarından
Geçen canlı bir çinli çıldırdı
Firavun ve halkı
Bunu bir uğursuzluk saydı

Gökte vaktinden önce gülen
Bir dolunay belirdi
İsrail
Kendine yeni yeni gelen İsrail
Bunu bir uğur saydı

Şehrin horozları
Bütün bir gün
Ötüp durdular hiç kesilmemecesine
Firavun ve halkı
Bunu bir uğursuzluk bildi

Bir gemi battı Akdeniz'de
Firavun ve halkı bunu bir uğursuzluk bildi
Geri dönmedi bir sünger avcısı
Kraliçenin gözdesi

Firavun ve halkı
Bunu bir uğursuzluk saydı

Nil'in üstünde uçtu
Uçak büyüklüğünde yeşil kelebekler
Kızıldeniz yeşilırmak oldu bir öğlede
Yeni yeni kendine gelen İsrail
Bunu bir uğur bir muştu bildi

Bir çocuk doğdu
Ve doğar doğmaz güldü
Yeni yeni doğan İsrail
Bunu bir uğur saydı

Bir bilgin gece yarısı
Bir incirin yaprakları altında
İbrahim'den kalma
Bir sayfa yakaladı
Ve ayağa kalkan
Musa'nın kamçısıyla dirilen İsrail
Kabrini yırtan İsrail
Harmanisine bürünen Yusuf boyu
Bunu da son ve yeter bir muştu bildi

Musa'yla büyücüler karşı karşıya geldi
İsrail ve Mısır karşı karşıya geldi
Kızıldeniz bir ceylan derisi gibi gerildi
Kurumuş da olsa ağaçta
Bir can vardı ki
O canı canlandırmayı
Musa'nın eli bildi
Ve ağaç cıvayı yendi
İnanç yendi bilgiyi

29.

En çetin savaşı mı verdim o gece
İki dünya savaşı ondan bir yapraktı nerdeyse
İlkin anne ölümünü kullanarak geldi üstüme
Sonra aklı kınamış bir kardeş yedeğinde
Ne anne anneydi ne kardeş kardeşti gerçekte
Anne ve kardeş biçiminde
Bilmem hangi ülkeden devşirilmiş iki imge
Kendi hayalinden iki kesitti belki de
Ama ben güvenmedim bu belgelere
Teslim olmadım yine de

Sonra bir hortum olup beni çekti çektiyse de
Düşmedim etin kızgın mahşerine
Kollarım uzayıp uzayıp takıldı palmiyelere
Başım çarpıldı tüy tüy kavaklara
Yükseldim bir cin cenderesinde döne döne
Sürüklendim en yaban denizlerden timsah siperlerine
Aklımdan geçirmedim
Bayrak indirmeyi
Teslim olmayı yine de
Sonra indim yine olduğum yere

Sonra bir tırnak katranı gibi aktı çevremde
Eridi kollarım ayaklarım en yılışık asitte
Cama çevirip göğdemi de

Okumaya çalıştı en yılgın kuşkularımı
Ama bir nokta kaldı ki
Yüreğimin yüreğimin yüreğimin yüreğinde
Onunla ördüm kendimi yeniden
Artık bana diyebilirsin
Yeniden kendi kendini ören
Teslim olmayı geçirmedim
Bir kere bile içimden

Sonra taş oldu toprak oldu oldu maden
Övgülerle geldi ezilip büzülüp önümde
Ateşler ulu ateşler yaktı adıma tepelerde
Denizi uysal bir su gibi akıttı önümde
Gecede ve gündüzde
Aydan ve güneşten
Ve akşamdan ve öğleden
Sofralar donattı
Keskin bir içki yaptı ikindiyi
Sabahı sundu sade bir kahve gibi
Adıma anıtlar dikti kentlerden
Dinlendirilmiş mermerden
Aldansam belki buna aldanırdım
Fakat ona taş yağdırdım
Dört bucak ve dört yönden
Arkamda ve yanımda
Güçlü surlar vardı sûrelerden
Onun uğursuz sesini yankılatmadan
Kendine geri gönderen

Öyle baştan çıkarıcıydı ki yüzü
Yeni sürülmüş diyebilirdiniz Cennet'ten
Tüy tellenmiş tavustan

Pul pullanmış yılandan
Doğmuş gibi doğudan
Bir çarpılış insandan
Bir yamukluk melekten
İnsanı kavrar yıkar
Bir ses gibi denizden
Bakıştır aslandan
Kavrayıştır ormandan
Soğuk bir gecenin
Aydın yüzlü ayından
Ne örnekler ne örnekler
Ne sarkıtlar ne dikitler
Ne suluklar ve sarnıçlar
Getirdi bir şamanın
Köpüklü evreninden
Yine de bir dirilik
Bulmadım bunlarda ben
Alı kızılı gördüm onda ama
Karayı ve sarıyı gördüm
Görmedim onda eser
Maviden beyazdan yeşilden
Bu bilgiyle kurtuldum
Onun düzenlerinden
Çocukluğumda öğretmişti annem
Aldanışı aşmayı
Köprüden düşmemeyi
Saçaklarda kolaylıkla gezmeyi
Yılan zehrini
Çatlamış dudaklarla emmeyi
Soygunda soyulmamayı
Uçaktan düşülse de ölmemeyi

Büyüyü fark etmeyi bayındır bilgilerden
Bir kelimeyle
Ulu bir kelimeyle
Yüce bir isimle

Yılan oldu çevremde döndü durdu o gece
Üfürerek camcı gibi somyanın demirinden
Saldığım denizi aşmak için
Kayıklar kırpardı seccadeden
Geceyi çağırarak pencereden
Kurumu derleyerek bacadan
Korkularımdan ördüyse de ulu bir kefen
Yatağı kabir yapıp bir ölü gibi durdum
Yeter bir zamanın sürek avında
Dirildim bir örnek gibi mahşerden
Anladı bende beni aşan kudreti
Çekip gitti kapıdan
Bir tahsildar gibi
Uzun uzun direnip de
Eli boş dönen

30.

Bakır mangallarda
Lokantalarda
Kızaran vakti anlat
Bir ulu cami avlusunda
Gölgesinde güneş saatinin serinlediği
Öğle sıcağında
Topluluk namazını bekleyen
Bir arı oğulu gibi vızıldayan
Savaş anılarıyla
Yaz bahçesine yol alan evin eşeği gibi
Çocuklarla çevrili
İçindekini şimdiden büzmeye başlayan
Bir tabutun vaktini anlat
Tabut değil bir kabile çadırıdır belki
Kum getirin özgür çöller kumunu
Pekiştirmek için direnişini
Baş yanında duran bir şahin
Göğe açık duruşuyla deyimlesin
Elma kızarma saatinin
Av çağrısını
Bir heybe asın ayak ucuna
Bu da boşluğuyla karınca çığlığıyla
Anlatsın bize
Uzak ülkelere doğrulmuş
O yolculuk çarpılışını

Annenin huzursuz hazırlığını
Deniz kıyısında duruyormuşcasına
Bakan çocukların
Kalb çarpıntısını
Son içilen sabah kahvesine
İlişen sorgulu at gözlerini
Kadınlarca
Gizlice baktırılan
Kalburlarda düzenlenen
Çingene fallarını
Ve bir örtü üstünde
Halep'te
O yaşlı tüccarın armağanı
Dağlarda karşı tutulmak için
Kuzey yellerine
Alışverişten sonra
Mağazanın loş ışığında
Anlatılmış dağ öykülerinin
Etkisiyle aralanmış bir armağan zamanı
Ey kuzey soruları
Ey güney cevapları
Ey batı yankıları
Ey doğu sancıları
Anlat Urfa'da
Nizip'te Birecik'te Cizre'de
Büyümüş bir Dicle kıyısında
Yaz gecelerinde
İleri gidilmez
Ve geri dönülmez
Bir sevgi durağında
Alçak damlarda

Ansızın parlayan
Bir teneke benzini
Bir evden kaçan
İçinde sakladığı isimle birlikte
Bir kızın son hayalini
Damlardan damlara koşuşulur
Uyurgezer gibi konuşulur
Bağrışılır bir kâbus çitinden
Atlanır kan dâvâlarının tel örgüsünden
Tarla kavgalarından
Suların pay edilemeyişinden
Atlanır geçilir de
Varılamaz alevlerin ötesinde
O genç kızın ateşte
Aşkın ölümsüz geometrisi
Kesilmiş son biçimine
Yıllarca sonra bir gün
Bir bahar gecesinde
Açar özlü gençlik sandıklarını
Saçları acıyla ağarmış bir anne
Bir güneydoğulu kadın
İddiasız anıtı
Birinci Cihan Savaşı'nın
Rasladığı bir kız entarisine
Siler bengisudan arı
Gözyaşlarını
Anlat anlat bu gözyaşlarını anlat
Bir gül gibi açan
Her çocukta
Vakti gelince
Doğu çıbanlarını

Öfkeyi aşan baba sesini
İncir ağaçlarını ürperten
Güz kuşlarının koşularını
Komşu illerden gelmiş
Ünlü konuklar için yakılmış
Bahçeyi aydınlatan lüks lâmbalarını
Bir duman kuzgunu olarak
Batıdan gelip kentlerimize konmuş
Fabrikaları

31.

Ayın şakırtısına koştular
Ayağın zaferini kutlarken
Altın parçası çakıllar
İlk çocuğunu doğurmuş
Bir kadından daha çok al tutmuştular

Akşam sütünü sağıp kadınlar
Alçak dam kıyılarına toplandılar
Hışırdıyordu meşeden haymalar
Damıtılmıştı daha yeni
Uykunun ilk kırağısında çocuklar
Onlar da şangırtısından sarsıldılar

Ay bir deprem sayrısıydı o gece
Beklenen bir deprem hurmalar üstünde

Şehir konukları gözcü oldu
Ululardan biri sözcü oldu
Bize ayı böl dediler
Ayı böl inandır bizi dediler

Birinin kılıcı bir meşale gibi
Yandı gecede

Biri bir Roma senatörü gibi
Bürünmüştü harmanisine

Biri çöle dönüktü
Çöl uzayan bir gençlikti

Yeni bir şiire acıkmışcasına
Develer de aya bakmaktaydılar
Ay onlar için de
Yeni bir aruzdu bu dernekte

Bize ayı böl dediler
Ayı böl parçala bizi inandır dediler

Ayı böl parçala dünyaya fırlatalım
Sesin yeni sancağını
Roma'yı bir kere de biz yakalım
Haliç'i kuşatalım
Zincir kıralım köle kurtaralım
Çöl atını Okyanus'a uzatalım
Arab'ın ayağını
Büyük denizlerde yıkatalım
Bizi zamana fısıldayanı
Biz dudaklarımızla değil
Yüreklerimizle fısıldayalım

Ey ay bölün ey dolunay bölün
Doğudan batıdan
Birden görün
Sana okuduğumu anladınsa
Anladınsa nedir yerdeki bu serüven
Bizi en derin deniz dibi
Yosunları gibi
Döndüren
Bu serüven
Nedir anladınsa
Bölün

BATI KOROSU

O les éveils et réveils des rêves des abeilles du matin
Les cas de séparation de nous des nuits de Satan
Les crépuscules des hommes incarnés des sultans
Ressuscités des jardins argentins du temps de l'Ottoman

La lune est la seule souveraine des déserts frémissants
Descend et monte sur les chameaux fluorescents fleurissants
Une vérité pour l'humanité connaissante
Pour la cité propheétique un licite document

Böl ayı yıkalım ayın ve Ev'in içindeki yapıları
Atalardan miras biçimleri
Tazeleyelim beyaz badanayı
Döndürelim üzümü üzüm sınırına
Kanı kan sınırına
Anne diyelim kardeş diyelim çocuk diyelim kadınlara
Sıfır yüzdesinde tutalım faizi
Gömmeyelim toprağa
Varlığından utandığımız kızı
Böl ayı kurtar saralıları
Ay çarpmışları

Bir sülün
Gibi elim sana dönerse
Ay bölün
Bir gülün
Ateşten geçişinde
Ne taşıdığını yüreğinde
An bölün
Ocakların ağıtını yansıt
Babasız kalan çocuklar için

Ay bölün
Koyundan ayrılmış kuzular için
Baharda
Tanrı aşkına bölün

Bize ayı böl dediler
Ayı böl bizi inandır dediler

Ayı yerde ölçen
Büyücülerden
Bir dürbün dağı kurmadan
Ay ayrılır
Ay akar
İncir yaprağından süt gibi
İki elimize

Ay savaş gömleğidir
Yırtılır kılıcımızın ucundaki
Bir hız buğusundan

Ay yayılır
Doğumumuzun doğusuna

Ay bir lâdes kemiği
Kırılır iki parmağımızın arasında
Bu ziyafette

Ay bir yaydır
Örümcek ağı gibi ipekten
Düşer bir kuş tüneğinden
Yoksula un öğüten
Kuş saçaklı değirmen
Olan kucağımıza

Ay yeni doğmuş
Ölü anneli
Bir çocuk gibi
Teslim edilmiştir bize

Biz ölümden
Ve yalımdan arıttık
Ay yerleşecektir
Yerimize

Aydan
Yamuk yamuk gelen
Bir yumuşak yumruktur
Yağmur size

Ayı
Manastır damından gözleyen
Konuşmaya konuşmaya unuttuğu dilden
Öte
Bir ses gözleyen
Sesimizi arayan ufukta
Rahipler anlar
Belli belirsiz biraz
Yazın ilk aylarında
Geceleri olgunlaşan ayda
Kirazlar bilir biraz

Ay bir atın tayında toyunda

Ayı böl ayı parçala dediler
Ayı böl bizi inandır dediler

Ayı bölmek için yeter bir bakışımız
Bir el uzatışımız
Bir kelime söyleyişimiz
Ayı yüreğimizde diriltişimiz
Yankısına dönüşümüz suda
Ölümü anışımız ayışığında
Hızır'la helâlleşmemiz
Bir bengisu mehtabında
Bir deniz buluşumuz altında

Ay bölündü bir kasabada
Yürüdük kaldırımlarda
Kitap okuduk ayışığında
Anneler son yemek izini yıkamada
Çocuklar gündüzün
Bıraktığını ararken ağaçlarda
Bir güneş daha batmada
Bir gün daha solmada
Heykeller yaprak yaprak kurumada

Ay bir iftar gibi üzüm salkımında
Dolaşan bir mimar mermer bir mimberde
Döne döne inen
Bir minareden
Ayın bölünmesinden doğan Elhamra
Ay bir zeytin dalı Kurtuba'da
Mısır'da ışıklı bir hurma

Öyle bir içki içildi ki
Kırılan ay bardağında

Altımızdaki atlar
Soluk aldılar
Asya'nın doğusunda
Afrika'nın Avrupa'nın batısında

Kuruyan şehirler vardır
Hızır
Ay bölünüşünden dökülen
Tüveyçler taşır onlara
Ve o kentler
Bir akşam
Gençleşirler

Ağrıyan gözlere
Ayın tozu sürülür

Durmuş meme
Pörsük anne
Ayın parçalanışındaki
Sıcaklıkla
Döner ilk iş gününe

Savaşlarda Kur'an okuyanlar
Ayı parçalara ayırırlar
İki ay parçasından
İner ordular iner asker

Çoban vardır
Kayalara oturur

Kuzulara değmiş çubuğuyla
Ayı böler
Ay bölünür
Açılırken güller

Ayı
Bu dünyanın yeşili
İkiye böler
Öte dünyanın
Akı

Biz ayı bölersek
Ay boyuna bölünecek demektir

Ay
Dalgalı bir suda
Nasıl kırılırsa
Bizim
Bengisu pınarı
Elimizde de
Öyle
Bölünecektir

Ay bölündü gece gezimiz gibi
Kopmamak için direnen bir nar kadar bile direnemedi
Solunda ölen çocuk Hiroşima Nagazaki
Sağında bir Cebrail kelebeği
Kur'an ören bir ipek böceği
Kentlere yaylalara
Mezmur sesine önceden alışmış dağlara

Sırtında bir evren taşıyan
Sedef tenli atlara
Ay köpüğü atlara
İnsan ufkunda ağaran
Yeni adağa

Gece eve dönülürken
Kevserden
Bengisudan
Bardak bardak içmişcesine
Her gören yarılan ayı
Sarhoştu
Yaralıydı
Yarı yarıya
Gerçek yurt ereğinden

Bütün bunlar
Hep bir tılsımdır dediler
Ay bölündü
Bu da bir tılsımdır dediler
Kirli yatak tılsımdır
Masaya büzülüp atılan
Hâkî gömlek tılsımdır
Batı doğuya gün eğriliğinde
Çeliğin yüksek fırınında ağaran bir tılsımdır
Ağaran gün tılsımdır

Kapıyı çalıyorlar ay diye
Pencerenin camını kesti
Bir Hızır akşamının elması

Çocuk ve kızkardeş içerde
Bir güz gibi
Bir güz bağı gibi
Bozuldu kalem
Kâğıdın tiftiği atıldı bir anıtta
Yolcunun coşuşunda
Boşuna kınanmış
Bir yolun kavşağında

Yak yıldızlarını ayını ey kutlu gece
Bir kurban gibi yeniden başlamak gerekiyor işe

32.

Yaklaştır kıyameti
Burda bir kadın ölmektedir
Uzaklaştır kıyameti
Burda bir kadın ölmektedir

Yaklaştır sesi sesi
Burda bir kadın ölmektedir
Can vermektedir Galata Kulesi
Burda bir kadın ölmektedir

İşe yaramaz oldu göğüs borusu
Neden dezenfekte ederler karyolaları
Ölülere mahsus
İslâv manastırlarını andırır
Hastanelerde
Su bir süstür sürahilerde
Haziran iğreti bir mevsim bu yerlerde
Bu yıllarda
Bir kadın ölmektedir

Taş atmayın denize
Taşınızı sonra
Kışın geri verir size
Kalp hastalarını
Çıkartın en yücelere

Getirin ağızlarına
En saf havayı döndüre döndüre
Dondurma sunar gibi çocuklara
Sunun ölen o yaşlı kadınlara

Yaklaştır kıyameti
Burda bir kadın ölmektedir
Hatırlayarak çocukluğundaki
İncirlerin yanında duran anneyi
Alınyazısı döğmeli
Bahçelik ocak taşlarını
Çamaşırları hemen kurutan güneşi
Ailenin toptan dalgınlıklarında
Çamaşır yutan inekleri
Çok kez bir kadın elinde kalmıştır yarısı bir gömleğin
İneğin kursağında boya vermektedir yarısı
İnsan çamaşırı yiyen inek
İçine insan kokusunu sindiren çoban uyruğu
Ne düşünmektedir dersin

Bırak bu kuşkuları bu düşünceleri
Yaklaştır kıyameti
Uzaklaştır kıyameti
Bu gece
Göğe çıkma mucizesi
Miraç gecesi

Yok Mekke sokaklarında
Bir çıtırtı sesi
Şimdi vaktidir
Cinlerin dünya uçlarında
Kur'an dinlemesi

Yaklaşırlarsa yanacakları
Uzaklaşırlarsa donacakları
Bir ins ve cins kıyameti
Suların gecede parlayış saati
İstiridyelerin açılış vakti
Genç kadınlarda süt artma mevsimi

Yaklaştır kıyameti
Uzaklaştır kıyameti
Bu gece
Miraç gecesi

Üç kişi gidip doğuda durdular
Diktiler yeşil sütunlar
Meşaleler yaktılar
Göz oldular gördüler
Kulak olup dinlediler
Bilinç olup bildiler

Mutlu Arabistan toprağında
Yükselirken seherde bir toprak kokusu
Ki soy develerdir onun birinci tiryâkîsi
Şam'la Mekke arasında
Su serap hurma ve ateş arasında
Yol alan şafak kervanları
Bilirler miydi
Bir gök yolcusunun gözlediğini
Geride bıraktıkları izleri
Konakladıkları konakları
Yedikleri yemekleri
Alışverişlerini
Kölelerini

Martılar da uçarken
İyi bilirler denizin dibini

Peygamberler de
Birer deniz avcısı değil miydi

Kudüs'te
Hazırlandı kaya
Yerden yükselmeye bir parça
Ata binen süvariye
İlk dayanak ve ilk adak
Şehit gidişine kasaba taşlarının katılışı

İsa da gelmişti
Arkasında bir fosfor çizgisi
Musa da gelmişti
Mermer levhalar dikilmişti
İbrahim de gelmişti
Çevresi ateş bir çemberdi
Zeytindi sağı Kudüs'ün
Solu volkandı
Yusuf da gelmişti
Sağ yanında Bünyamin'di
Süleyman da gelmişti
Gelişini kadim bir karınca bildirmişti
Dâvud da gelmişti
Yankılanmıştı
Gür bir demir sesiyle
Mescid-i Aksâ'da
Ayak sesi
Eyyûb da gelmişti
Kudüs iyileşmişti

Lût da gelmişti
Tuz diye bağırmıştı
Havada bulut
Salih bir gök gürültüsünü
Muştucu göndermişti
Zülküfül'dü salan
Kudüs gecesine
Yer aşkın bir boya gibi
Yeşil kelebekleri

Cami'nin önünde arkasında
Melekler vardı gümüş defterli
Gümüş kalemli
Peygamber imamdı
Kıldılar namaz
Melekler ve peygamberlerle
Miraç gecesi
Yarasasız bir geceydi
Yaklaştır kıyameti
Uzaklaştır pişmanlığı
Derinleştir saati
Bu gece
Miraç gecesi

Sonra her şey çekildi yerli yerine
Bir çöl önünde
Yalnız kalan o peygamberdi
En umutsuzluk anıydı sanki
İsmail'in üstüne dönen bir bıçak saati
Şit'in eteğinin göründüğü
Saklandığı zeytin içinde

Zekeriya'nın söz orucunun
Faydasız kaldığı vakitti dersin
Birden göründü Burak

Burak aldı ve gitti peygamberi
Yıldırım çeken bir paratoner gibi
Bu yürüyüş titretiyordu Cebrail'i
Ürpertiyordu o vahiy erini çemberini
Eritiyordu kelimeleri
Emiyordu bahar başaklarındaki
Ses sütünü göğün şiddetli çekirgeleri
Sabır tek başına yönetiyordu töreni
Hızla geçiyordu göz önünden
Panoramik İsa Musa belgeleri

Sonra bir boşluğa varıldı
Hızla bitmişti Burak'ın saati

Burak yağdan çekilen kıl gibi çekildi
Cebrail bir iki adım daha attı sonra geri çekildi
Bir iki yanıkla atlattı bu direnişi
Çünkü yükseliyordu karşıdan
Son sınırların silüeti
Yürüyordu insan üstüne
Dört koldan ırmak ırmak
Ateş kenti
Öz ülkenin volkanı
Peygamber ancak Refref'le geçti
Ateşi yardı
Yatıştırdı kabaran suları
Zırh yaptı sûreleri

Her biri alnında inci taneleri
Terdi
Zaferdi bu
Zaferdi
Ağarıyordu doğu
Yemen seheri
Gibi bir seherdi bu
Ateş bile bir bâdısabaydı
Sular bile bir bâdısabaydı
Refref bir bâdısabaydı
Sûreler bir yeşil bâdısabaydı

Sonra
Refref de durdu geriledi
Peygamber geçti atıldı ileri
İleri ileri sütunlardan ileri
Taş heykellerden ileri
Kelimelerden ileri
Gün doğuşundan doğusundan ileri
Kalbden öteye ileri
Düşünceden ileri
Yalnız aşktı sevgiydi onun pelerini
Alnını kurulayan anne eli
Sonra gördü ve bildi Görüneni
Görünmeyen görüneni
Atıp bütün köprüleri
Tattı o Tek Denizi

Yaklaştır kıyameti
Uzaklaştır kıyameti
Bu gece Ümmühani'nin evinde
Bir şölen var ki

Haber verin insanlara
Peygamber gitti geldi
Bu bir düştü düş değildi
Sizin yaşadığınız bir düştü belki
Düş değildi ama O'nunki
Düşten bir uyanıştı
Bir dirilişti toprakta
Haber verin insanlara
Sabah olur olmaz
Horozlar artık bundan sonra
Başka türlü ötsünler
Ve dağıtın dostlara
Gök armağanı
Namazı
Beş kere
Günlük bir miraç gibi
Ki gidip geldiğine
En büyük bir şahitti

33.

Sütunlar çökse ne dersiniz
Save gölü kurusa
Ne dersiniz
Sönmez ateş sönse
Geyikler durulsa Yezbül dağında
Çölün davulu çalınsa çalınsa
Kabile süt kabileleri duygularında
Dağlar ağarsa
Başaklar sararsa
Ne dersiniz

Bir çocuk doğdu Amerika'da
Bir zenci zincirinin şiiri
Ve bir çocuk Avrupa'da
Radyo bulucusunun dedesi
Savaş koparan çocuklar
Şairler sultanlar müneccimler
Bu gece doğdu
Sabaha vardılar
Mekke'de
Küçük bir evde
Zeytinyağından bir lâmba
Odalarda
Dönüp duran yaşlı kadınlarla
Loş bir salonda

HIZIRLA KIRK SAAT

Bekleyen büyükbaba
Amcalar dayılar
Bir sır söyleyen yaşlı bir adam da var

Gece yanan anne
Aydınlık bir bardak uzandı
Beyaz bir yastık kıyısından
Hızır eliyle içilen sudan
Meryem'in duyduğu kelime gibi
Kabartmalaşıyordu
İçinde yavaş yavaş
Sağ çocuğun çizgileri
Altın getiren bir deniz gibi
Aşılıyordu buram buram güz engebeleri

Arafat'taki çiçeklerden
Gelen bir akşamdı odaya
Yumuşak tenli rahibin bildiği
Hazırlık olsun diye olaya

Hurmadan bir kentin sesini duyan
Meryem çarşafları açıyordu
Suya bırakılmış çocuğu
Kurtaran kadın Âsiye
Savıyordu al kadınlarını dışarı
Çok melek vardı ki
Doğan günün yüzünü fırçalıyordu
Ayın yüzünü cilâlıyordu
Ateşini tazeliyordu
Cinlerin bâkireleri

Kabartmalaşıyordu
İçinde yavaş yavaş
Sağ çocuğun çizgileri
Altın getiren bir deniz gibi

Ağır madenini duydular
Atlar
Nur Dağı'nın
Yeleleri gelişti yönünde
İlerdeki savaşların
Develerse
Köpük saçıyorlardı ağızlarından
Yüksek bir bilgi sarhoşluğundan
Düğünlerde

Akan suyun sesi değişti
Esen rüzgârların doğrultusu
Gün döndü
Açtı mevsim
Akarak doldurdu
Kan boşluğunu gül
Volkan boşluğunu gül
Şarabı köpüklere
Boğup geçen süt
Süt devrimi

İstanbul'da bir balıkçı
Haliç'te bir hayal gördü
Gitti eve
Yorganlara saldırdı

Bizans sarayında
Kristal bir kadeh kırıldı

Bozuldu durdu
Güneş saati
Kudüs'te

Roma'da
Zindanda
Ateşlerden geçmiş bir adam
Hiç konuşmayan yıllarca
Doğruldu
Ayağa kalktı
Yüzü ay olup aydınlandı
Günaydın dedi
Günaydın

Ey kutlu anne günaydın
Ey doğan çocuk günaydın
Kabaran deniz
Günaydın
Koşan muştu kölesi günaydın
Günaydın bütün insanlar
Günaydın yeryüzünün yüz akı müslümanlar
Günaydın
Kur'an Cebrail
Günaydın
Sûr İsrafil

Günaydın başbuğlar
Fetih Sûresi'nin
Gerçekleştirimi ordular

Mevlüt yazan şairler
Umutsuz insan için
Ufuklarda
Toz koparan veliler
Yüreğinde bir denizi
Çalkalayan kadınlar

Günaydın
Alnında ter birikmiş
Ekmeğini kendi
Elinden devşirmiş
İşçiler
Sabır yaprakları
Günaydın

Kur'an'ı kentlere sindiren
Kişi sulh zamanı
Gözün aydın olsun
Günaydın

Kanını savuran susamış rüzgâra
Savaş zamanı
Sancağı
Kanının basıncıyla
Dimdik duran
Şehit
Günaydın

Günaydın Tevrat'ı aslından okuyan
İncil'in öz sesini duyanlar
Gerçek musevî gerçek isevî
Gerçek hıristiyan

Havralarda
Manastırlarda
Kendilerini çekip çıkaranlar dernekten
Gün yüzüne özlem çekenler

Günaydın
Bedir'de Yermûk'ta
Hendek'te Uhut'ta
Birinci Cihan Savaşı'nda
Yemen'de Kafkaslar'da
Can verirken bile
Salâvat getiren
Şehit olurken
Tekbirlerden
Bir cennet kenti yükselten
Dudaklarında

34.

Diyarbekir'de
Kemerler kırılmıştır sıcaktan
Gündüzde bile
Bir toz var yaz yarasalarından
Bir akrep kabartması surlarda Asur'dan
Güneşi bir taş gibi fırlatan
Dicle'nin köpüklü dudaklarından
Aslan başlı çeşmelerden
Taçlı güneşli aslan heykellerinden
Lâtin harfleriyle yazılmış
Kaç kitap gelmişse Bizans'tan
Eriyecektir bakır gibi mahzenlerde
Karartacaktır yapraklarını
Yükselen bir duman zamanı bodrumlardan

Bal aktı incirlerden
Yağ aktı zeytinlerden
Yeni bir ülke buldu narlarda
Türlü hastalığın bakıcısı arılar
En küçük minicik bir zikirdir karıncalar
Kızgın taşlar üstünde
Dizilirler bir tesbih gibi
Evrensel bir tesbihtir
Nuh Tufanı'nın armağanı

Arılar karıncalar
Filler güvercinler
Cudi tepelerinden
Yayılan akan
Mezopotamya'ya
Dünyaya
Nasıl ki
Filler görürler düşlerinde
Hindistan'ı
Ve çölü ve develeri
Bir şaman gibi coşarlar
Haykırırlar ip kırarlar
Saray yıkarlar
Ağızdan ak bir köpük gibi savururlar
İçlerinde serap biriktirdikleri
Bir özlem öfkesini

İran bir kalkan gibi döğülür
Rum bir mızrak gibi dağlanır
Asya çalkalanır
Avrupa bozbulanık buğulanır
Havralar sallanır
Manastırlar şaraplanır

Yeni bir yumurta çiftliklerde

Horozların ağızlarından
Arada bir çıkar insan kelimeleri

Mağaradaki suyu
Fısıldar güller

Yeni bir kelime var
Hep dağlara bulutlara doğru yürür uyurgezerler
Akraba arar vâdilerde
Yeni bir akraba cüzzamlılar
Bir kurtulmalık bekler ufuklardan
Esir fıçılarında yıllanmış köleler
Çözülen şimal bağlarında
Küflenmiş üzüm kefenleri
Sülük sebilleri
Büyü devletinin höyükleri

Hepimiz için çek çileyi
Ey Mekke sabahlarının konuğu
İçimizde yağan yağmurdan
Saçlarımızdaki çiğden
Bir havuz taşıyan kaya kovuklarına
İbrahim bucaklarına
Yaprak yaprak açıp okuyan Hira'yı
Orada kabul eden ilk kelimeyi
Öğretmen gibi ders veren öğrenci Cebrail'i
Cebrail en yüksek matematik
Yok eden geometrileri
Bir sembol ülkesi bir cebir ili
Arılara bal yaptıran
Şarap doldurtturan en soy kafatasına
Çocuk doğurtan
Üçyüz yıllık uykuları
Sur gibi burçlar gibi yükselten
Ölü dirilten
Karınca konuşturan
Ay bölen bir bilginin dili
Tanrı sesi

Tanrı deyişi

Seheri bir elektrik akımı yaparken Cebrail
Bir sancak gibi indirirken şafağı
Zincir gibi boşanırken kubbelerin kıyameti
Hepimiz için çek çileyi
Ey babasız büyümüş
Görünüp kaybolan bir hayal gibi yitirmiş anneyi
İki dünya
Cin ve melek beyi
Şairlerin örtüsüne özendiği
Gölgesiz Peygamber

Çek bizim için de çileyi
Getir bütün yılgılara
Gözde ve içteki yaralara
Çelikten onarış olan o ilk kelimeyi
Hira'nın minyatürü
Bile en güçlü bir doktordur bize

Bu sıtma başka sıtma
Ey kadın örtebilirsin örtebildiğin kadar örtüleri
Bu üşütme ne güz ne bahar üşütmeleri
Ne kış ne yaz üşütmeleri
Ne bulut ne deniz
Ne dağ ne ırmak üşütmeleri
Yeni bir kitabın
Bir yolculuk dönüşünün
Bir yaprak çevrilişinin
Mevsimin ilk yemişinin yenişinin
Nar tadmanın karpuz kesmenin
Kevserin

Büyü bozmanın
Ateş söndürmenin ve yakmanın
Su kurutmanın fışkırtmanın
Gölge boşamanın üşütmeleri

Kalk ey örtülere
Bürünmüş Peygamber
At üstünden
Seni ülkelerden ülkülerden
Ayıran örtüleri

Kalk ey
Örtülere bürünmüş Peygamber
Bu sıtmayla iyi edeceksin
Tifoları vebaları
İnsanlığı kâğıt kâğıt
Buruşturan cüzzamı
Çan sarasını
Havra harmanını
Göğüyle gönenen Harran'ı
Çile çömleği İskenderiye'yi
Sen dirilteceksin
Atlarına okyanuslarda su vereceksin
Sen vereceksin bengisularını
Son susayışlarında şehitlerin
Geri vereceksin
Antik dönemlerde çalınmış hakkını mermerin
İsa'nın Musa'nın İbrahim'in
Safa ve Merve'nin
Hacer-i Esved'in
Cennetlerden çağlayan
Nil'in Fırat'ın Dicle'nin

Sen arıtacaksın
Bu kelimelerin lâvlarıyla
Lânet volkanlarını
Sen devşireceksin menekşelerini
En yüce dağ doruklarında
Gözlerin kanatların
Gece secdelerinin
Muştu siperlerinin
İlk günlüğünü
Sen yayınlayacaksın
Sen kuracaksın
Seher çocuklarının
Tek kentini
Sen bildireceksin
Dünya geldi geleli
En önemli haberi

35.

Babam düşünmüştü bir vakitler Bedir'i
Hendek'i Uhut'u Huneyn'i
Mekke'nin alınışını
Rusya'da esirken
Birinci Cihan Savaşı'nda
Kar yağıyordu Bakû'da
Önce bizim aldığımız
Sonra geri verdiğimiz Bakû'da
Dolmuyordu açık pencereden
Bir güney ayı ve baharı
Ne de bir sansar samur
Yosunlu bir su içinde
Yalnız ta uzaklarda duyulan
Bir zindana ışıklı kapılar açan
Kur'an'dı tek avunuş tek umut tek düşünce
Savunuyordu
Tutsaklıkta onu
En kesin belgelerle
Kadifeden meleklerle
Namazlar içinde yürüyen
Bedir'in kılıçlar korosu
Hendek'in kent getiren kıvılcımı
Kuşatmasaydı çevresini
Olmasaydı koruyan bir çerçeve
Mekke'ye giriş ve dönüşten bir barış kupası

Bir tad bırakmasaydı ağzında kevser iyimserliğinden
Sûreler bir bengisu olup
Akmasaydı ellerinden başından yüzünden
Dayanabilir miydi
Ezilen kırılan kılıçtan geçirilen
Bir esir kampında
Bakışları acıdan donmuş Bakû'da
İsa ve Meryem adına mumlar dikilirken
Ekmek ve eşitlik adına başlar kesilirken
Evren de bu kıyamete
Katılırken doluyla karla şimşekle
.....
Kardeş kardeşi vurmuş ama Bedir'de
Yeni ve gerçek kardeşlikler kurulmuş
Çiçek çiçeğe durmuş bahar gelmiş
Çocuklar kurtulmuş
Kılıç akmış geri hurma getirmiş
Bir kılıç Fırat'ı alıp getirmiş
Kan akmış ama sular durulmuş irin durmuş
Bir kılıç Dicle'yi taşımış ucunda
Ta
Mekke'ye kadar
Bir kılıç Nil'i ikiye bölmüş
İçinde Firavun fosilleri görülmüş
Peygamber Arafat'ta
Taşıyordu bu karlar
Şimdi söyleniyormuş gibi seslerini
«Kâbeye giren kurtulmuştur
Bana gelen kurtulmuştur
Bu eve giren kurtulmuştur»
Giriyordu o kılıç oğlu kılıç
O son ateş osmanlısı

Rus tutsaklığı falan dinlemeden
Kâbeden içeri
Dönüyordu yorgun Rus askeri
Ebrehe'nin fili gibi
Titreyerek ve ürpererek
Kamp kapısının önünden gerisin geri
Babamsa okuyordu boyuna okuyordu
Fetih sûresini
Fetih sûresini
Zaten yoktur bir yenilgi sûresi
Her sûre bir bakıma bir Fetih Sûresi
Her âyet bir ülkeye bedel bir erdir
Her sûre cihana bedeldir
Kur'an'sa arşın manifestosu
Reddin reddi protestosu
Her eri Hızır olan bir ordu
Başbuğların başbuğu
Öç değil öç kırandır
Sevgidir
Evrenin memesinden sevgi sağandır
.....
Çocuklukta okunmuş cenk öykülerini
Hayber kapısının zorlanmasının kelimeler arasında
Kış geceleri babaya sorulan soruların
Açıklanması anlaşılmaz eski bir kelimenin
En son anda
Gelip kurtaran Ali hayâlinin
Düldül'ün ayak tozunun
Zülfükar ipeğinin
Kafkaslar'da
Savaşta ve tutsaklıkta
Ağın balığı çekip alışı
Toplayışı gibi denizden

Alışı olurmuş
Daha ölüm gelmeden
Ölüm gibi gelen
Umutsuzluk kıranından
Korku heyheyinden
Ölüm samından
.....
Bu çölde bu uyumsuz evren tüneğinde
Er olan asker olan yalnız biziz
Bedir'in ve Kur'an'ın askerleriyiz
Armağan götürürüz kentlere
Gök armağanı Kur'an'ı
Açarız dünya önünde bu sofrayı
Kim ki Tanrı'ya dayanmamakta dayanmakta kendine
Yakarız kendisini de kentini de
Kim ki ortak olmuş yoksulun yarı ekmeğine
Kendini bir yerde bulur
Ağzını ekmekle birlikte bir başka yerde
Kim ki Tanrı kullarına bakarsa yukardan
Kartallarca inişimizi görür ansızın yukarlardan
Kim ki sesini yükseltmek ister Tanrı sesinden
Deriz, ey rüzgâr önündeki sinek, işte Basra Körfezi
Buyur yeryüzü cehennemi
Buyur gökyüzü cehennemi
Kim ki daha yukarı tutar surunu yapısını Kâbe'den
Biz bir orduyuz çatlayan yer, yarılan kaya
Fışkıran kaynar su depreminden
Bileğimizde Hayber'in döğmeleri
Yüzümüzde gülbeyaz Bedir demetleri
Saçımızdaki kına Hendek çiçekleri
Belimizde en sağlam kuşak
Mekke Fethi'nin kemeri

36.

Âyet âyet sûre sûre yürüdüler
Mekke'den Medine'ye erdiler
Gün oldu Mağaraya girdiler
Örümcek ağını pekiştirdi bir gecede bin yıllık
Güvercin bir kerede bıraktı sıcak yumurta
Yeni doğum yumurtası bir yıllık
İnançsızlar sedefsizler gelip gelip döndüler
Değişimi büyük dönüşümü
Taş içindeki atan bir çift kalbi
Göremediler işitemediler sezemediler

Onlarsa âyet âyet sûre sûre yürüdüler
Sessiz bir kıyamet gibi yürüdüler
Ömer de gün ışığında
Kılıcını kuşanarak
Yayını gererek bütün gerginliğiyle
Yiğitliğin en ulu forumu gibi
Meydan okuyup meydanlarda
Çıkıp gitti
Yatansa Ali'ydi Peygamberin yatağında
Ölümü komşu gibi konuklayan kutlu döşekte
Ateşe dayandığı gibi İbrahim
Sabretti yılan zehirine Ebûbekir
Yılan zehiri kamış şekeri gibi geldi ona
Zaten yılan da

Süslü pencereli
Aldatan pancurlu
Ama her şeye rağmen
İçinden cennet görünen
Bir kamış değil miydi
Onlar ki bir ney gibi çalarlar yılanları
İçinden okurlar pencere içinde pencere uzayan bir Mesnevi
Açarak iki ak kanat
Gitti arkalarından Osman
Hepsi geçerek bir çile mağarasından
Kardeş ve oğul ana ve babayı
Baba ocağını ata yurdunu
Gençlik bahçelerini
Atarak bir çırpıda bir yana
Yüreklerinde bir yurt özlemi duysalar da
Çölün kızgın taşlarını
Yapıştırarak gördükleri özlem hayallerine
Yürüdüler ve gittiler arkalarından
Yol patika dağ ve mağara
Yabancı keçilerin bağış dönemi
Sona erince
Her türlü azap ateşi yenilip çekilince
Seraplar ve sanrılar bitince
GÖÇ BİTTİ

(Göründü gönlün sularında
Uyandı tatlı bir sabah havası
Ve karşıladılar onları
Yollarda
Kent sokaklarında
Anıt gibi erkekler
Damlarda ufku giyinmiş kadınlar

Gök çiğinin tüveyçleri çocuklar
Yeni bir yürüyüşün
Yer sarsan gök titreten
Yürek yumuşatan bir yürüyüşün marşıyla
«Bir gün doğdu üstümüze ay doğdu
Ufuktan
Yükselen ve hep parlayan»)

37.

Siz bir pastanede oturup kıyameti beklersiniz
Annesinin ölümden önce tabutlaşan
Karyolasının başı ucunda
Bir yaz hafakanında
İster istemez kendini
Kıyamete alıştıran bir kızdan
Daha becerikli misiniz
Taş kıranın alnından akan
Terde
Ekşimtırak bibersi bir kıyamet
Eserin çile çizgisi
Artıp da dökülen şarabın tortusunu
Yalayan bir köpeğin yürek ezgisi
Kudüs'te bayrak değişimi
Ağlama duvarından
Ağlayarak çekilen
Gülerek yaklaşan asker mevsimi

İsa adına İsa
Akşamın kristali katedrallerde
Çarmıha gerilmektedir boyuna
İki bin yıl önce değil
Asıl şimdi
Bir zeytine ve bir sulha
Götürmek istiyen Musa
Adına asıl şimdi

Kan ve savaş öpüştürüyor
Filistin'de İsrail
Ve ekmek adına toprağa atılan öç tohumu
Doğudan başlayarak
Büyütüyor karamuğunu
Buğday susuyor
Konuşuyor karamuk kuşağı
Gök yarılmadan
Su çekilmeden
Anne unutmadan yavrusunu
Dağlar atılmadan
Bunlar mıdır kıyametin işareti
Doğan gün diyor yakın
Batan gün diyor yakın
Akşam tanığım diyor
Gelecek olana
Katlanacak tomara
Kaya içindeki kadın izine
Suların tepelerden şimşekle ineceğine
Sağır bir çağlayanın
Göksüz bir depreme tufana
Çocuğun doğuya
Yatağındaki sıcaklığın batıya atılacağına
Ey su durul durul ki
Ben de senin gibi
Tanık olayım
Gelecek olan
Mercana bakayım da
Süngeri çekeyim de
Dürbünü olayım bir saatin
Sarhoşmuşça konuştuğu develerin
Atlardan fırlayıp çıkan koşu çizgilerinin

Büzülme güzündeki memelerin
Saatinde bir heykeli
Ben yerleştireyim denizdeki fıçıya
Kırılan heykelleri fıçılara
Bırakırlar arka arkaya sular
Dicle'ye ve Fırat'a
Kara incir hoşafına
Katarlar aklın mayasını
Tarih katranını
Ben denizlerin çok gördüm
Öğleleri beklediğini o heykelleri
Denizin uyurgezerliğinin sayıkladığı o mermer kırma dönemini
Yatakta bir kıyameti bekleyen
Çınar gibi değil
Sarmaşıklar gibi yaşlanmış
Gözleri görmez olmuş
Elleri tutmaz olmuş
Savaş görüp kurtuluş belgesi aramış
Eski askerler vardır
Dut toplarken
Ölmüş kocasını
Ve çocuklarını
Bir kıyamet gibi düşünen
Yaşlı nineler
Ağzın yalancı dirilişi dondurma
Çekilen bir ordu gibi uzaklaşan
Akşam tepelerinin bağ bereketi
İçindeki ölüden çok
Dışındaki taş örtüsüne önem verilen kabir sefaleti
Toprağı ölüyle donanmış bulanmış değil
Ölüyü toprağa indirgeyen unutuşun kara kışı

Kış yine geldi karakış yine geldi
Beton apartmanlar titredi
Asfalt bir eşeğin tırnağında eridi
Katırlardan beklenmedik bir ses yükseldi
Denizlerin karaya gelen ucu
Bir lânet çıngırağı gibi
Beddua mercanını taşıdı yaraya

38.

Kıyamet gününden önce
Hızır çekilecektir yeryüzünden
Sonra yeşillikleri yaylaların
Eski zaman duvarları gibi yükselen çınarların
Çinilerin minyatürlerin duayı ansıtan boyaların
Güneşte bir kuş gibi çırpınan kasabaların
Göz ağrısı getiren tozların
Yeşili kırmızısı sarısı çekilecek önce
Evlerde avlularda duyulacak bir eksilme
Yoldan bir ölü götürüyorlarmış da sezmişler gibi
Çıkacaklar dışarı ama
Yollar ıssızdır sonsuzca
Hızır'ın gidişiyle birlikte
Yol ıssızlığı gelişecektir
Yaşamıştı bunu bir anda
Daracık bir odada
Peygamberin baş ucunda
Ali
Peygamberi yıkarken buruşmuştu dünya
Deniz gibi vahşi mercanlar gibi yakıyordu elini sıcak su
Ömer bir horoz sandı dünyayı
Boğazında keskin bıçak
Ölümünde Peygamber'in
Ebûbekir dört yanında çırpınışını duydu kanadının Cebrail'in

Topraktan yükselişini sûrun
İç odalarda
Çarşaf arkalarında
Ağlarken peygamber kadınları
Duydular kıyameti bir anda
Daracık bir saatte

Sonra Ali odanın yalnızlığından
Dört duvardan bir fısıltı duydu
Göründü sancakların en yeşili
Ve ordusuyla birlikte Mehdi
Belirli bir süre geciktiren kıyâmeti
Kıyamet elinde bir belge
Bir tüy gibi hafifleten kıyameti
Mehdi
Şehitlik yapan ölümü kıyameti
Mehdi
Bereketin geri gelişi
Kıyametin birinci fecri
Hızır'ın ete kemiğe kavuşması
Bir kadir gecesinde
Seçilenler seçildiler

39.

Bir kadir gecesinde
Dönüşmeye başladı kaderi
Yeryüzünde
Karınca azabına uğratılmış müslümanların
En yoksulu insanların
En çok ezilmişi
Ezilmişlerin bile ezdiği
Acımalarından yenilgileri
Susan susturulan
Değiştirilip dönüştürülen
Tarihi ekşitilen
Faydalanılan şelâlesinden
Ama içecek sudan yoksun edilen
Sökülüp atılan coğrafyasından
Bağbozumu mantığından
Çocuklarına düşünce tozu serpilen
Küşlukta kuşkulu
Öğlede eğlenen
Bir küme yapılan halkı
Götürülüp uçurum kıyısına
Bir ölü kuzgun gibi bırakılan kenti
Güneşin batmakta erken davrandığı
Her gün son akşam gibi gelen bir akşamda
Cam kesmesi bir konakta
Ölüm dirim toplantısında

Bir gül ansızın patlayıp açılacak bir saksıda
Ve kalkacak bir insan ayağa
Ve ışık ışık ışık
Arkasında solunda ve sağında
Ve uzatacak ellerini dışarıya
Ah bu ne beyaz ne beyaz
Musa'nın elleri
Ve yüzü İsa yüzünün benzeri
Sonra bir değişim daha
Bir değişim daha
Kendinde özetleyen bütün peygamberleri
Son Peygamber'in kendisi sanki
Hızır da işi bitip de aradan çıkan köprülerin en yükseği
Mehdi

40.

Konuşacak Mehdi
Geldi derleniş günü
Derleniş toparlanış vakti
Artık her gün her gece
Bir kadir günü ve gecesi
Kur'an iniyor dağlardan tepelerden
Yağmur onun yedeğinde
Horozlar en keskin sesleriyle ötmede
Koyunlar ışıldıyor yünlerinde
Yeni ve keskin bir bilgelik keçilerde
Doğudan batıya bir şimşek atlardan
Heyamolalarla inip çıkan
Bir eleğimsağma develerden
Kadınlar örtünürler Meryem örtülerini
Bacalar yeniden tüter
Odunların en sertinin yanışından
Bırakarak gökyüzünde bir ocak sisi
Dağlarda bir başka coşkunluk çağlıyor
Menekşede çiğde kekikte ses var

Bir vahiy uğultusu arılarda
Karıncalarda hikmet suskunluğu
Barışı ve çalışkanlığı sağduyunun
Derleniş toparlanış diriliş saati
Geldi
Yükseldi bir ağartı müslüman ufuklardan
Müslüman mevsim ve iklimlerden
Kelimeler sıçradı yıllarca beklemişlerdi taşlarda
Bir başkalaşım oldu yazılarda
Seslerin durduğu yerde
Gizlice süren bir âyet sonu yumuşaklığı
Duruşlar bir sûreden inmişcesine ağırbaşlı
Davranışlar ölçülü tartılı
Büyük dönüş başlamadan önce
Kendini bırakarak evrenin koştuğu o Bütüne
Bir kanat çırpmasıyla karıştığı Varlığa
Düzeltip dünyayı yeniden
Toplumu dirilten insanı erdiren
Şeytanı bir duvar ucunda sıkıştıran
Dam saçaklarında koğalayıp
Eski sınırına iten
Kentlere mutluluğu
Bir ikindi anıtı gibi getiren
Her eve mermer dağıtan
Şelâle paylaştıran
Kan kanalı uzatan
Engebeli bir gebelikte
Yatağından korkan kadınlara

Süt verin süt verin çocuklara
Alarak nar incir gibi yemişlerden

Şit evi sığınağı zeytinlerden
Meryem'in dayanağı hurmadan
Tükenin var olun varlığıyla Varlığın
Ki göreceksiniz kesin kesin
Yüzünüzü nereye çevirirseniz çevirin
O'dur var olan var eden
Biçim veren değiştiren
Dağıtan toplayan
Hiç olmamışa çeviren
Bir çırpıda gelip
Geçmişe döndüren zamanı
Sesi seslendiren yeri yerlendiren
Sonra açıp yeli yürüyen bir kabir gibi
İçine yeri yerleştiren gömen
Bir kan pıhtısından meniden
Bir insan türeten
Sonra onu büyüten
Sözüne kulak yapan ağız yapan
İşine onda bir yetenek özü mayalandıran
İnanış veren sabır veren
Kur'an'a da şeytana da
Eş yapan yoldaş yapan sırasında
Bir örtü gibi birden açan dünyayı
Sonra birden toplayan ortalığı

En büyük kolleksiyon sahibi
Kafataslarından kemiklerden
Güneşten aydan yıldızlardan
Cennet ve cehennemlerin
Kaybolduğu doğduğu girdabından
Her çağ bir başka ses
Duyulan mızrabından
Doğmamış ve ölmeyen
Gelmemiş ve gitmeyen

SON